

ΕΥΤΥΧΙΑ

ΦΥΛΛΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ, ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΕΡΓΟΧΕΙΡΩΝ,
ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ & ΜΟΥΣΙΚΗΣ (NOTES)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐξωτερικοῦ δραχ. 5.— Ἐξωτερικοῦ φραγ. χρ. 8.—

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΑΜΗΝΟΣ

Ἐξωτερικοῦ δραχ. 2,50. Ἐξωτερικοῦ φραγ. χρ. 4.—

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΙΝΕ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Εἰς οὐδὲνα ἀποστέλλεται τὸ φύλλον ἄνευ πληρωμῆς

τῆς συνδρομῆς

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠ. 10

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

72- Ὀδὸς Κολοκοιτῶν-72

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ

ΘΕΟΔ. Ν. ΧΡΥΣΟΛΟΥΡΗΣ & ΣΙΑ

Αἱ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ

ἀπευθύνονται πρὸς τὰ γραφεῖα μας

Ἡ "ΕΥΤΥΧΙΑ",

ΝΕΩΤΕΡΙΖΟΥΣΑ

Ἐπιθυμοῦντες νὰ φανῶμεν ὅσον οἷόν τε ἀρεστοὶ καὶ ὠφέλιμοι εἰς τὰς συνδρομητικὰς μας οἰκογενείας, εἰσάγομεν σήμερον εἰς τὴν **"ΕΥΤΥΧΙΑΝ",** νεωτερισμὸν, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι ἀποτελεῖ μεγίστην θυσίαν ἐκ μέρους ἡμῶν, ἐφ' ὅσον μάλιστα διατηροῦμεν τὴν αὐτὴν ἕως τῶρα συνδρομὴν. Ὁ νεωτερισμὸς μας εἶνε τὰ ἐσωκλειόμενα εἰς τὸ παρὸν τεῦχος ἡμίφυλλα ἐργοχειρῶν, νεωτερισμοῦς γυναικείων φορεμάτων καὶ μουσικῆς, τὰ ὁποῖα πολὺ καλὰ γνωρίζουν αἱ ἀναγνώστριάς μας πόσον στοιχίζουσιν. Παρ' ὅλα αὐτὰ ἐν τοῦτοις δὲν ἠθελήσαμεν νὰ ἀυξήσωμεν τὴν συνδρομὴν τῆς **"ΕΥΤΥΧΙΑΣ",** ἐπιδιώκοντες μᾶλλον ἡθικὰ ἢ ὕλικά κέρδη. Μόλα ταῦτα εἰς μᾶς ἐπιτραπὴ νὰ παρακαλέσωμεν τοὺς ἐνταῦθα καὶ ἀλλαχοῦ συνδρομητὰς μας ὅπως — τίποτε ἄλλο — σπεύσουν νὰ ἐξοφλήσουν τὰς συνδρομάς των.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς **"ΕΥΤΥΧΙΑΣ",**

ΣΤΗΛΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ

ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΘΝΟΣ
ΕΞΕΤΑΙ ΜΕΓΑ
ΕΑΝ ΜΗ ΚΑΤΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΓΕΝΝΗΘΗ

Ἀδαμάντιος Κοραΐς

ΔΙΑΤΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΤΟΘΑ;
(Συνέχεια)

Εἶδομεν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ὅτι ὁ ἄνθρωπος μετὰ τὴν πῶσιν ἀπέκτησεν φύσιν ἣτις δὲν ὑποτάσσεται εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' οὔτε δύναται. (Ρωμ. 7—8).
Καὶ τώρα λογικὸν συμπέρασμα εἶνε,

ὅτι μὲ τοιαύτην φύσιν εἶνε ἀδύνατον νὰ εὐαρεστήσωμεν τὸν Θεόν. Καὶ ὁ Θεὸς διακηρύττει ἐν τῷ Ἀγίῳ του Λόγῳ ὅτι, δὲν ὑπάρχει δίκαιος οὐδὲ εἷς δὲν ὑπάρχει τίς ἐξ ὧν σύ-νεσιν δὲν ὑπάρχει τις ἐκ τῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἐξέκλει-ναν, ὁμοῦ ἐξηχειώθησαν δὲν ὑπάρχει ὁ πρᾶττων ἀγαθόν. δὲν ὑπάρχει οὐδὲ εἷς. (Ρωμ. γ. 10—13).

Ὅταν ἀναγνώστα ὁ Θεὸς διακηρύττει μίαν ἀλήθειαν ἡμεῖς πρέπει νὰ χροῦμεν. ὁ Θεὸς διακηρύττει δὲν ὑπάρχει, οὐδὲ εἷς. Ὁ Θεὸς διακηρύττει ὅτι ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ἀπατηλὴ σφόδρα. (Ἰερε-μίας).

Καὶ τώρα ἴσως εἴπῃς ἰδοὺ ὑπάρχουσιν τόσοι ἄνθρωποι ἐνάρετοι, ἡθικαί, ὅχι μό-

νον χριστιανοὶ καὶ εἰδωλολάτραι.

Ἀναγνώστα ὁ ἄνθρωπος ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ τὴν ἀμαρτίαν ἵνα μὴ φαίνεται ἀμαρτία ἐνώπιον τῶν ὁμοίων του ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅστις γνωρίζει τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, εἶνε ἀμαρτία.

Ἰσως καλεῖς δὲν εἶνε φανερός λοποδύ-της ὥστε νὰ καταδιώκεται ἀπὸ τὴν ἐπι-τῆς γῆς δικαιοσύνην, ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι ἐξηυγνήσαν τὴν ἀμαρτίαν ἰδρύσαντες ἐ-ταιρείας καὶ ληστεύουσιν τὸν κόσμον χωρὶς νὰ φαίνεται ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ὅτι εἶνε ἀμαρτία, ἀλλ' ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἶνε τοιαύτη.

Καὶ προσετι ὁπισθεν τῶν δῆθεν καλῶν τὰ ὁποῖα πράττουσιν οἱ ἄνθρωποι, πόσοι ἐγωῖσμοι, πόσοι ὑπερηφάνειαι, καὶ πόσοι ἰδιοτελεῖς σκοποὶ δὲν κορύπτονται. Καὶ

ἀκόμη ἂς λάβωμεν τὴν τάξιν τῶν δὴθεν εἰλικρινῶν ἀνθρώπων νομίζετε ὅτι ἡ θεικὴ τὴν ὁποίαν φαίνεται ὅτι ἐξακολουθεῖ τὴν ζωὴν τοὺς νομίζετε ὅτι γίνεται ἀπὸ καθαῶς ἐλαττωρῶν ἀγάτης πρὸς τὸν Θεόν, ἡ θέλωσι νὰ συμμορφωθῶν μετὰ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ ἀπλῶς ἢ διὰ νὰ λάβουν κατὰ τὴν ἀπὸ φόβου μήπως τιμωρηθῶν, αἰωνίως; οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον κάμουν οἱ ἀνθρώποι ἀπλῶς καὶ μόνον διότι τὸ λέγει ὁ Θεός. Ἄλλ' ἀναγνώστα μὴ βάζεις τὴν ἰδικὴν σου σοφιστείαν, ὅταν ὁ Θεὸς διακηρύττει μίαν ἀλήθειαν. Ὁ Θεὸς λέγει ὅτι ἡ καλλιτέρα δικαιοσύνη τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὡς ὁ δόξος (ζουρέλι) πεπαλαιωμένου ἐνὸπλιον μου (Ἰερεμίας). Καὶ δὲν εἶναι οὐδὲν κτίσιμα ἀφανὲς ἐν ὧπλιον τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ πάντα γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα. (Ἐβρ. δ' 13).

Εἶναι λοιπὸν φανερόν ἐκ τῶν ὅσα ὁ Θεὸς λέγει καὶ ἐκ πείρας ἡμῶν ὡς ἀνθρώπων ὅτι ἡμεῖς ἔχομεν φύσιν τοιαύτην (ἦν ἀπεκρίσθημεν ἐκ τοῦ Ἀδάμ) ἥτις γεννᾶται ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ (ψαλμὸς Δαβὶδ).

Ἐπιθυμεῖ τὴν ἀμαρτίαν. (Ρωμ. η' 5). πρᾶττει τὴν ἀμαρτίαν. (Ρωμ. η' 7—8 καὶ ἥτις ὡς τοιαύτη ἐκτεταμένη εἰς ἔχθραν πρὸς τὸν Θεόν, δὲν δύναται νὰ θεωρήσῃ εἰμὴ αἰώνιον ἀποχωρισμὸν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. αἰώνιον πνευματικὸν θάνατον, διότι ὁ μισθὸς τῆς ἀμαρτίας εἶναι θάνατος (Ρωμ. στ' 23).

Ἀναγνώστα ἐνόησες καλὰ τί ὁ Θεὸς διακηρύττει περὶ τοῦ ἑαυτοῦ σου; Ἐπομένως παῦσε ἀπὸ τοῦ νὰ νομίζῃς ὅτι δύνασαι νὰ πρᾶττῃς, τὸ καλὸν σὺ μετὰ τὴν φύσιν, ἥτις εἶναι ἔχθρα πρὸς τὸν Θεόν καὶ μὴν παρέλθῃς τὴν ἀλήθειαν ταύτην ποὶν γείνη βεβαίως εἰς σέ, διότι ἄλλως δὲν θὰ ἴδῃς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ οὕτως θὰ ἐννοήσῃς τὰς χαρισμοσύνας λέξεις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Θεοῦ).

Ἐὰν ἀκόμη ἔξεις ἀμφιβολίαν διὰ τὴν φύσιν σου ἀκόμη ἓνα ἐδάφιον θὰ σοῦ δείξω ἐκ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ πεισθῇς τελείως τὸ (Ἐφεσ. β' 3), ὅπου λέγει ὁ Θεὸς ὅτι εἴμεθα ἐκ φύσεως τέκνα ὀργῆς.

Ἐκ πάντων τούτων εἶναι φανερόν ὅτι ὁ ἀνθρώπος δὲν δύναται νὰ πλησιάσῃ τὸν Θεόν καὶ νὰ ἔχῃ ἀρμονίαν μετ' αὐτοῦ. Ὁ ἀνθρώπος ὡς ἀνθρώπος ὡς σπέρμα τοῦ Ἀδάμ νὰ σώσῃ ἑαυτὸν τοῦ δὲν δύναται νὰ καταστρέφῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ δύναιται. Ἐπομένως ὁ ἀνθρώπος εἶναι ἐκ φύσεως καὶ ἐξ ἔργων τοῦ μακρῶν τοῦ Θεοῦ.

Ἀναγνώστα εἶναι δυνατόν ποτὲ νὰ νομίζῃς ὅτι δύνασαι μετὰ τὴν φύσιν νὰ ἔῃς πλησίον τοῦ Θεοῦ αἰωνίως;

Ἐκ πείρας γνωρίζομεν ὅτι δύο πράγματα ἀντιθέτου φύσεως εἶναι ἀδύνατον νὰ συνυπάρχουν. Οὐδέποτε ὑπάρχουν σκότος καὶ φῶς ὁμοῦ, εἶναι ἀδύνατον. Ὁμοίως ἀδύνατον εἶναι τὸ νὰ ἔῃ ὁ ἐκ φύσεως γεγεννημένος εἰς τὴν ἀμαρτίαν ἀνθρώπος, μετὰ τὸν Θεόν ὅστις εἶναι ὅλος Ἅγιος. Διὰ νὰ ἔῃ τις αἰωνίως πλησίον τοῦ Θεοῦ καὶ ὡς εἴπομεν α' πρέπει νὰ ἐξελῶσῃ τὸν

Θεὸν διὰ τὴν γενομένην προσβολὴν ἣν ἔφερον ἡ ἀμαρτία β'. Νὰ ζήσῃ ἀπὸ τὴν ὥραν τῆς γεννήσεως μέχρι τέλους ἀναμάρτητος χωρὶς παραιμιαν πάρακαὶ καὶ γ' Ἐὰν καὶ αὐτὰ ἦσαν κατορθωτὰ εἰς τὸν ἀνθρώπον πάλιν θὰ ἐμποδίζετο διότι ἔπρεπε νὰ ἔχῃ φύσιν κατάλληλον διὰ τὸν Οὐρανόν.

Ταῦτα δὲ πάντα εἰς τὸν ἀνθρώπον εἶναι ἐκ τῶν ἀδυνάτων ἀδύνατα.

Ἐπομένως ὁ ἀνθρώπος ὡς ἀνθρώπος εἶναι ἐντελὲς ἀδύνατον νὰ πλησιάσῃ τὸν Θεόν. Καὶ ὁ Θεὸς διακηρύττει εἰς τὸν Ἀγγιόν του Λόγον ὅτι ἄνευ Ἀγασμοῦ οὐδεὶς θὰ ἴδῃ τὸν Κύριον (ἔβρ. ιβ' 14). Καὶ ὁ πταίσας ἐν ἐνὶ γέγονεν πάντων ἐνοχος. (Ἰακ. β' 10).

Ἐπομένως βλέπομεν ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἐλπίς σωτηρίας εἰμὴ αἰώνιος ἀποχωρισμὸς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Τὸ σπέρμα τοῦ Ἀδάμ εἶναι ἄνευ Θεοῦ ἐν τῷ κόσμῳ, ἄνευ ἐλπίδος. Ἐφ. β' 12.

Τώρα θὰ ἴδωμεν, ἀφοῦ ἐκ μέρους τοῦ ἀνθρώπου, δὲν ὑπάρχει ἐλπίς τοῦ νὰ πλησιάσῃ ὁ ἀνθρώπος τὸν Θεόν, ἔαν ὑπάρχῃ τοιαύτη ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ. Πλείστοι τῶν ἀνθρώπων νομίζουσι ὅτι ἐπειδὴ ὁ Θεὸς εἶναι εὐσπλαγχνὸς εἶναι ἀναπαυμένοι διὰ τὴν σωτηρίαν τους, θαροῦντες εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ τοιοῦτοι λέγουν ἐγὼ θὰ κάμω ὅτι δύναμαι ἐκ μέρους μου καὶ ὁ Θεὸς θὰ με συγχωρήσῃ διότι εἶναι εὐσπλαγχνος. Ἐπομένως θὰ με σώσῃ.

Ἄλλὰ πόσον θὰ τρομάξωσι οἱ τοιοῦτοι ὅταν τοὺς ἀποδείξωμεν ἐκ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ ὅτι ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ὁποίαν θαροῦν, μετὰ σεβασμοῦ λέγομεν δὲν δύναται νὰ τοὺς σώσῃ καὶ ἐπομένως ἡ θέσις των εἶναι πάλιν ἡ αὐτή.

Καὶ πᾶς ἀνθρώπος εἰλικρινῆς δὲν θὰ μένῃ ἥσυχος ποῖν μάθη τὴν μεγάλην ταύτην ἀλήθειαν. Εἶναι ἀναντιρρήτως ἀληθὲς ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν εὐσπλαγχνος, καὶ ἐπομένως πότισμα εἶναι ἐὰν ὁ Θεὸς εἶναι εὐσπλαγχνος ἄρα δύναται νὰ συγχωρήσῃ τὰς ἀμαρτίας μου, ἄρα δύναται ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ Θεοῦ νὰ με σώσῃ.

Ἄλλ' ἔσο εἰλικρινῆς ἀναγνώστα, ὅπως λέγεις ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι εὐσπλαγχνος τοιούτου τρόπου πρέπει νὰ ἀναγνωρίσῃς ὅτι εἶναι καὶ δίκαιος εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν.

Τώρα σὺ κοάζεις τὸν Θεόν δι' ἑλεος ἀλλὰ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ φωνάζει ὅχι, διότι ὁ μισθὸς τῆς ἀμαρτίας εἶναι θάνατος. Ὁ Θεὸς εἶπεν εἰς τὸν Ἀδὰμ ἐν ἡμέρᾳ παρακούσεως θὰ ἀποθάνῃς.

Παρήκουσεν ὁ Ἀδὰμ; Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι θάνατος.

Δὲν εἶναι ὁ Θεὸς ἀνθρώπος ὥστε νὰ ἀλλοίωσιν λόγον. Ὁ Θεὸς εἶπεν ἐὰν παρακούσῃς θὰ ἀποθάνῃς παρήκουσεν ὁ Ἀδὰμ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι θάνατος δὲν δύναται ὁ Θεὸς νὰ πράξῃ ἀλλῶς διότι τότε φεύγει ἀπὸ τὸν δίκαιον χαρακτήρα του.

«Αὐτὸ ἐπιβεβαίωσεν ἐν τῷ Ἀγίῳ του Λόγῳ. Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ἄν-

θρωπος νὰ ψευσθῇ, οὔτε υἱὸς ἀνθρώπου νὰ μεταμελήθῃ. Αὐτὸς εἶπε, καὶ δὲν θέλει ἐκτελέσει; Ἡ ἐλάλησε καὶ δὲν θέλει ἐμμείνει;» Ἀριθ. κγ' 19). Καὶ βλέπομεν τὸν Θεόν ὅστις εἶναι ὅλος ἀγάπη νὰ λέγει [δὲν θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ (Ἐβρ. 10).

Ἄλλ' αἱ ἀνομίαι σας ἔβαλον χωρίσματα μετὰ τῶν ἡμῶν καὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Καὶ αἱ ἀμαρτίαι σας ἔκρουσαν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ ὑμῶν. (Ἡσαΐας νθ' 1—2.)

Ἡ εὐσπλαγχνία θέλει νὰ σώσῃ τὸν ἀνθρώπον ἀλλ' ἡ δικαιοσύνη ἐμποδίζει ἐννοεῖς τοῦτο ἀναγνώστα; Ὁ Θεὸς θέλει καὶ ἀγαπᾷ τὸν ἀμαρτωλὸν ἀνθρώπον καὶ θέλει νὰ φέρῃ αὐτὸν εἰς σχέσιν πρὸς ἑαυτὸν ἀλλ' ἐμποδίζεται ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης του ἥτις μισεῖ τὴν ἀμαρτίαν καὶ κατακρίνει αὐτὴν καὶ δὲν θέλει ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ ἔχῃ σχέσιν μετ' ἀνθρώπου ὅστις εἶναι ὅλος ἀμαρτία.

Ἐπομένως βλέπομεν ὅτι ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ ἀγαθοῦ Θεοῦ δὲν δύναται νὰ σώσῃ τὸν ἀμαρτωλὸν ἐμποδιζομένη ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης.

(Ἀκολουθεῖ)

Εἰς τὸ ἐπόμενον ἡ θαυμαστὴ σωτηρία τοῦ Θεοῦ συμφώνως τῇ δικαιοσύνῃ του.

Η ΒΡΑΧΥΤΗΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

1 Ὡς ταχύπτερος ὁ χρόνος! Πῶς ἀφίπταται ἡ πνοή! Ὡς ἡμέρα τοῦ χειμῶνος Ἀφανίζεται ἡ ζωή.

2 Ὡς μικρὰ ὁδοπορία, Ὡς κατάλυμα νυκτός. Εἶναι πᾶσα ἡλικία Πρὸς τὸν θάνατον ὁδός.

3 Παρακμάζει ἡ νεότης Καὶ πᾶν καύχημα θνητῶν. Σπεύδει καὶ ἡ ὠραιότης Πρὸς τὸν τάφον τὸν ψυχρὸν.

4 Πλὴν ἐὰν παρέλθῃ ὁ χρόνος, Ἄν ἀφανισθῇ ἡ γῆ. Εἰς αἰῶνα τοῦ αἰῶνος Θέλουν ζῆσαι οἱ πιστοί.

5 Καὶ ἐκεῖ ἀθανασίαν ἔχουσιν οἱ εὐσεβεῖς, Ἀρρητον εὐδαιμονίαν, Σὴν Θεῶ ἐν οὐρανοῖς.

ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ ΚΑΙ ΣΜΑΡΑΓΔΙΑ

(Τὰ ἀποστάγματα τῶν ἡμερησίων μου)

— Ἡ μεγαλύτερα ἐκδίκησις κατὰ τοῦ βλάψαντός, σε εἶναι νὰ εὐεργετήσῃς αὐτόν!...

— Δύνασαι νὰ ἔχῃς ἀπόλυτον πεποίθησιν ἐν τῇ πετρᾷ!

— Ἐὰν ἐφλυάρισαν ποτὲ σοφοὶ ἐφλυάρισαν ὅταν ἠθέλησαν νὰ ὀρίσῃσι «τί ἐστὶ Θεός»...

— Μὴ βουλώσῃς τὸ πηγᾶδι σου ἀν φέρῃς βρύσι στὸ σπῆτι σου!

— Πᾶν ὅτι πράττεις νὰ ἔχῃς τὸ θάρρος νὰ τὸ ὁμολογῇς...

Οὐδέποτε νὰ εἰσαι βέβαιος ὅτι θὰ ἦσο εὐτυχέστερος ἐὰν εἴχῃς τι ὅπερ δὲν ἔχεις ἢ ἐὰν δὲν εἴχῃς ὅτι ἔχεις!

Ὅλοι αἰσθάνονται τὸ κακὸν τῆς προσδοσίας πολλοὶ ὅμως προδίδουσι καὶ ὀλίγοι ἀπομπεποῦσι τοὺς προδότας.

Γ. Ἀθάνας

* ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ *

Η ΟΙΚΙΑ ΤΗΣ ΙΩΑΝΝΑΣ Δ' ΑΡΚ

Εἰς τὸ Comremy πλησίον τῆς Vaucouleurs, ὑφύσται μετὰ τῶν γειτονικῶν τῶν μεγάλων καὶ ντιστεργιέ οἰκῶν ἓνα μικρὸ σπιτάκι ἀπλούστατον, τοῦ ὁποῦ ἡ παλαιότης προδίδεται: εὐθὺς ἀμέσως ἀπὸ τὸ τετριμμένον χρῶμα του. Ἐν τούτοις καθεπεριγηγητὴς θεωρεῖ κατ' ἑαυτὸν τοῦ νὰ ὑποκλιθῇ μετὰ σεβασμοῦ διερχόμενος πρὸ τοῦ πενήτου ἐκείνου οἴκου: εἶναι τὸ σπῆτι τῆς Ἰωάννας Δ' Ἀρκ. Ἀλλοτε, ἐπὶ κάμποσα ἔτη ἀνήκεν εἰς κάποιον ἀγαθὸν χωρὶκὸν Γερμανόν, ὁ ὅποιος τὸ ἐφύλλαττε μετὰ μεγίστης περισκέψεως, καθὼς τὴν τιμαλφεστέραν καὶ προσφιλεστέραν κληρονομίαν του.

Ἐνας Ἀγγλος πλουσιώτατος, ταξιδεύων κάποτε εἰς τὴν Γαλλίαν ἔκαμε πλείστον ὅσους γύρους διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτὸ τὸ μικρὸ σπῆτι. Ὁ Γερμανὸς, ὁ ἦτο πάντοτε πρόθυμος νὰ προσφέρῃ τὰς δεούσας φιλοφρονήσεις καὶ τιμὰς εἰς τοὺς ξένους, ἔσχε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ μετὰδῶσιν εἰς τὸν Ἀγγλὸν ἐκεῖνον, πᾶν ὅ,τι ἐγνώριζε διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς Αἰρηλιανῆς παρθένου καὶ τὸ σπῆτι τῆς.

Ἰδοῦ, τοῦ ἔλεγε μετὰ τινας ἀναμφιβόλους ἐξηγήσεις, ἰδοὺ τὸ δωμάτιον ὅπου ἐκοιμάτο ἡ Ἰωάννα Δ' Ἀρκ. Ἰδοὺ καὶ τὸ δωμάτιον τοῦ πατρός τῆς, ἰδοὺ καὶ τὰ δωμάτια ποὺ εἶχαν αἱ ἀδελφαί τῆς.

Βλέπετ' ἔδω κάτω αὐτὸν τὸν λοφίσκον; Ἐδῶ εἶναι ποῦ παρουσιάσθη ὁ ἄγγελος ὁ ὁποῖος τῆς ἀπεκάλυψε τὸ πεπρωμένον τῆς.

Ὁ Ἀγγλος ἀφοῦ ἐκύταξε προσεκτικῶς τὰ πάντα, ἡσθάνθη τὴν ἐπιθυμίαν νὰ γίνῃ ἐδιοκτῆτης αὐτοῦ τοῦ σπητιοῦ, ὅχι διὰ νὰ κατοικήσῃ, οὐτε διὰ νὰ ποδώσῃ τροπὸν τινὰ θρησκευτικὰς τιμὰς εἰς μίαν Γαλλίδα ἡρώδα, ἀλλὰ μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἡμπορῇ νὰ λέγῃ ἐν Ἀγγλίᾳ εἰς τοὺς φίλους του.

Ἐγὼ εἶμαι κύριος τῆς οἰκίας τῆς Ἰωάννας Δ' Ἀρκ!

Οὐδόλως ἀμφέβαλλεν ὅτι ὁ χωρὶκὸς ἡθελεν ἀρπάξει τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὴν πω-

λήσῃ εἰς μίαν συμφερτικὴν τιμὴν, καὶ μετὰ τὴν πεποιθήσιν αὐτὴν τοῦ λέγει χωρὶς πολυλά—πολλὰ προοίμια.

Καλέ μου ἄνθρωπε, τί θέλετε διὰ τὴν οἰκίαν σας;

Ὁ Γερμανὸς οὐδέποτε περιμένων τοιαύτην ἐρώτησιν ἐνόμισε πῶς εἶχε παρακούσει. Ἀλλ' ὅταν ὁ Ἀγγλος ἐκεῖνος ἐπανέλαθε μετὰ τὴν αὐτὴν ἡρεμίαν τὴν φράσιν του, ἡναγκάσθη νὰ τὸν πληροφορήσῃ ὅτι δὲν εἶχε ποτὲ τὴν ὁρεξιν νὰ κάμῃ αὐτὴν τὴν πώλησιν.

Διὰ τί, λοιπόν; ἐρωτᾷ ὁ περιγηγητής.

Διὰ τί; Ἀλλὰ ὑποθέτετε ὅτι ἐπειδὴ εἶμαι ἓνας πτωχὸς χωρὶκὸς δὲν θὰ ἔχω τὴν ὑπερηφάνειαν καὶ τὸν πατοριστικὸν παντὸς ἄλλου; Ὅσον ἀμαθὴς καὶ ἂν εἶμαι γνωρίζω ὅμως ὅποια ὑπῆρξεν ἡ Ἰωάννα Δ' Ἀρκ, καὶ τί κατῴρθεσε ὑπὲρ αὐτῆς τῆς χώρας. Εἰς τὸ χωρίον αὐτὸ ὅπου καὶ τὰ παῖδά ἀκόμη γνωρίζουν τὴν ἱστορίαν τῆς προτοῦ τὴν διαβάσας, ἐγὼ βεβαίως θὰ θεωρήθω ἓνας ἀνάνδρος, ἓνας προδότης, ἐὰν πωλήσω αὐτὸ τὸ σπῆτι ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ἀνεχώρησεν ἐκεῖνη διὰ νὰ σώσῃ τὴν Γαλλίαν.

Παρ' ὅλην τὴν θερμὴν μεθ' ἧς ὁ Γερμανὸς ἐπρόφερε τοὺς τελευταίους τούτους λόγους, ὁ Ἀγγλος ἐπίστευσεν ὅτι ὁ οἰστρος αὐτοῦ ποῦ ἐπῆρε φωτιά διὰ τὴν Ἰωάνναν Δ' Ἀρκ καὶ τὴν Γαλλίαν, δὲν ἦτο τίποτε ἄλλο παρὰ ἓνας ἐπιτήδειος τρόπος διὰ νὰ αὐξηθῇ ἡ πληρωμὴ τῆς ἀγορᾶς τοῦ σπητιοῦ.

Δὲν ἐπίστευεν ὅτι ὁ χωρὶκὸς ἐκεῖνος ὅστις δὲν εἶχε καλὰ—καλὰ οὐτε ὅσα τοῦ ἐχρειάζοντο διὰ νὰ ζήσῃ, θὰ ἐπρωτιμύσας μερικὰ ἱστορικά εὐθύμια παρὰ ἓνα καλὸ ποσὸν χρημάτων τοῖς μετρηταῖς.

Ἀλλὰ, ἐπανέλαθεν, ἂν σὰς ἐδίδα 300 γουινέας;

Δὲν λογαριάζω διόλου τὰς γουινέας σας, κύριε.

Τότε τὲς κάνω 7,500 φράγκα.

Κρατήσατέ τας 7,500 σας, καὶ ἐξαίσατε τὸ σπῆτι μου.

10,000 φράγκα;

Ὁχι.

15,000;

Ὁχι.

20,000 φράγκα; 25;

Ὁχι, χιλιάδες ὅχι. Δὲν τὴν πωλῶ εἰς ἓνα Γάλλον, εἰς ἓνα πιστὸν φίλον, ὥστε νὰ τὴν πωλήσῃ εἰς ἓνα ξένον, μάλιστα Ἀγγλόν.

Ἄ! Βλέπω πῶς μνησικακεῖτε πάντοτε ἐναντίον μας.

Αὐτὸ δὲν εἶναι μνησικακία εἶναι ἀγανάκτησις. Ὅταν σκέπτομαι τὰ μετὰ τὴν Γαλλίαν καὶ Ἀγγλῶν γίνονται ὅλος ὀργή. Εἶναι ὅς νὰ συνέβησαν γῆρας, καὶ δὲν ἐννοῶ τί μ' ἐμποδίζει νὰ ζητῶ ἐκδίκησιν ἐπὶ παντὸς Ἀγγλοῦ τὸν ὁποῖον ἀπαντῶ.

Εἰς τὰς λέξεις αὐτὰς ὁ ἐπίμονος ἀγοραστής δὲν ἡδυνήθη νὰ κρατηθῇ, καὶ ὑπεχώρησε δύο βήματα.

Ἠλθετε νὰ ἴδῃτε τὴν οἰκίαν μου, ἐξηκολούθησεν ὁ Γερμανὸς. Τὴν εἶδατε. Θέλετε νὰ τὴν ἀγοράσετε. Ἐγὼ δὲν τὴν

πωλῶ. Δὲν μοῦ μένει ὥστε παρὰ νὰ σὰς παρακαλέσω νὰ ἐξέλθῃτε.

Ὁ ξένος περιγηγητὴς εἶδεν πῶς δὲν εἶχε τίποτε ἄλλο νὰ κάμῃ, καὶ ἀπῆλθε κρύπτων ὑπὸ τὸ ἀδιάφορον μεδίαιμά του ἐκεῖνο ποῦ ἡσθάνετο ἐκείνην τὴν ὥραν.

Ὀλίγον καιρὸν ὕστερον ἀπὸ τὴν στεγομυθίαν αὐτὴν, ὁ Γερμανὸς ἐκάθητο εἰς πάγκον πρὸ τῆς οἰκίας του, καὶ συνομιλῶν μετὰ μερικῶν παλαιῶν φίλων τοῦ ἀπελάμβανε τὰ θέληγτρα μᾶς, μᾶς καλοκαρινῆς βραδυᾶς. Ἡ σιωπὴ ἤρχισε νὰ ἐπικρατῇ μετὰ τῆς νυκτός, ὅτι ἡ προσοχὴ τοῦ γέροντος ἐλκύσθη ἀπὸ τὸν ποδοβολητὸν ἐνός ἱπποῦ ὁ ὁποῖος ἐπλησίαζε ταχέως. Μετ' ὀλίγον ἓνας ἱππότης ἐφθασε ἐκεῖ πλησίον, λέγων:

Ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως. θέλω νὰ ὁμιλήσω πρὸς τὸν κύρ—Γερμανόν.

Ἀμέσως ἀρκετοὶ χωρικοὶ περισσότερον περίεργον παρὰ εὐγενεῖς, τὸν ὀδήγησαν ἐνώπιον τοῦ ἀξιωσεδάστου ἐκείνου γέροντος.

Γερμανόν, εἶπεν ὁ ἱππότης ἀφοῦ ἀφίππευσεν, ἔμαθεν ὁ βασιλεὺς ὅτι δὲν ἠθελήσατε νὰ πωλήσῃτε τὴν οἰκίαν σας εἰς ἓνα Ἀγγλόν, καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ σὰς ἀνταμείψῃ. Βεβαίως δὲν θὰ τὸ κάμῃ μετὰ χρημάτων, διότι τὸ χρυσίον εἶναι κατώτερον τοῦ χαρακτήρος σας, ἀλλ' εἶμαι ἐπιφορτισμένος νὰ σὰς ἐγγειρίσω τὸ παράσημον τοῦ Σταυροῦ τῆς Τιμῆς. Ἀδετέ τον, Γερμανόν, καὶ ἂς λάμψῃ πάντοτε εἰς τὸ σπῆτι τοῦ προεδρίου τοῦ Domremy. Σας ἐκρατήσατε ὑψηλὰ τὸ ὄνομα τῆς Γαλλίας, καὶ οἱ πολεμισταὶ τοῦ νικούν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν δὲν χρειάζονται μεγαλυτέραν ἀπὸ τὴν ἰδικήν σας μεγαλοφυΐαν, διὰ νὰ περιφρονήσουν τὴν τύχην τοῦ θανάτου. (FILON)

ΣΠ. ΑΝΔΡΕΙΟΦΩΝΟΣ

Ο «ΣΤΑΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΚΟΠΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΑΣ

Περὶ τὴν 6 1/2 μ.μ. τῆς παρελθούσης Τρίτης κατήλθεν εἰς τὴν πόλιν μας ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργὸς κ. Στάης, καὶ τῇ συνοδείᾳ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ «Σκοπευτικοῦ Συνδέσμου» μετέβη καὶ ἐπεθεώρησε τὸ ἀποθεαυτὸν ἦδη παρὰ τὴν Πηγὰς Σκοπευτήριον. Ὁ κ. Στάης μεῖνας εὐχαριστήσιμος ἐκ τῆς ὄντως ἐπιτυχεστάτης καὶ τελειοτάτης ἐσωτερικῆς διαρρυθμίσεως τοῦ Σκοπευτηρίου μας, ἐξέφρασε τὰ συγκαταφάγματα τοῦ πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Σκοπευτικοῦ Συνδέσμου, δηλώσας ὅτι θὰ παραστῇ κατὰ τὴν σήμερον Κυριακὴν τελοῦμενα ἐγκαίνα αὐτοῦ.

«Ἀρητίφιλος Θεοδωρὸς»

Ἀποκτήσασα ἡ «ΕΥΤΥΧΙΑ», ἰδικόν της χαράκην καὶ σχεδιάσιν

ΕΡΓΟΧΕΙΡΩΝ καὶ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

διαφόρων, δέχεται πᾶσαν παραγγελίαν. Ἐργασία καλλιτεχνική.

© ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ ©

Η ΑΛΗΘΕΙΑ
ΕΝ ΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

(Κατ' επιτομήν ἐκ τοῦ Γυλλικοῦ)

Ἡ δεσποσύνη Ἑλένη Λίλλ ἦτο θυγάτηρ γηγραιῶν διδασκάλου, ὅστις ἐδίδασκε τὸν Γεώργιον Χάρρισον τὰ πρῶτα μαθήματα τῆς γλώσσης του. Ἐδέχετο εἰς τὸ σχολεῖόν του παιδὰς καὶ κοράσια μικρὰς ἡλικίας, ὥστε ὁ Γεώργιος καὶ ἡ Ἑλένη συνείθισαν νὰ βλέπουνται καθημερινῶς καὶ οὕτως ἀνεπτύχθη μικρὰ καὶ κατ' ὀλίγον ἀμοιβαία τις συμπάθεια καὶ φιλία ζωηρὰ καὶ εἰλικρινές. Βραδύτερον ὁ μὲν Γεώργιος εἰσῆλθεν ὡς ὑπάλληλος εἰς τὸ κατὰστημα τῶν Κων Βλάγκ. Νουάρ καὶ Σας, ἡ δὲ Ἑλένη ἔμεινε βοηθὸς τοῦ πατρὸς της εἰς τὸ ἐπιπονοῦν ἔργον διδασκάλου μικρῶν παιδιῶν.

Ἡμέραν τινὰ ὁ γέρον ἀπεκοιμήθη ἐν γαλήνῃ τὸν αἰώνιον ὕπνον, ἡ δὲ νέα κόρη, μείναισα ὀρφανή, ἠναγκάσθη νὰ πορίζηται τὰ πρὸς τὸ ζῆν διδούσα μαθήματα ἀγγλικῆς καὶ κλειδοκυμβάλου, οὕτω δὲ ἐξήρπεν ἐφ' ἑκατὰ ἔτη μετὰ πολλῶν στερησέων, κερδίζουσα μετὰ κόπου τὸν ἄρτον της. Ἐσπέραν τινὰ ὅμως ἐπανελθοῦσα εἰς τὴν οἰκίαν της ὑπὲρ ποτε περιλυσος, εὗρεν ἐν αὐτῇ δι- κηγρόρον τινὰ ἀναμένοντα αὐτὴν μετ' ἀνυπομονησίας ὅπως τῇ ἀναγγείλῃ ὅτι ἐκλή- ρονόμισε περιουσίαν ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἐκατομμυρίου φράγκων παρ' ἐνὸς θεοῦ της ἀποθανόντος ἐν Νέα Ὁρλεάνῃ.

Ἡ Ἑλένη, καίτοι διὰ μᾶλλον ἀνελθοῦσα εἰς τοιαύτην περιουσίαν ἐκ τῆς κληρονομίας καὶ μάλιστα μόλις τὸ εἰκοστὸν δεῦτερον ἔτος τῆς ἡλικίας ἄγουσα, δὲν ὑπερηφανεύθη, ἀλλ' ἔμεινε μετριόφρων καὶ ἀφελὴς ὡς καὶ πρότερον. Ἀγαπῶσα τὴν ἐξοχίαν, ἀλλὰ καὶ μὴ θέλουσα νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Λονδίνον, ἀπομακρυνομένην τὸς ἀρχαίους φίλους καὶ γειτόνους, οἵτινες πάντοτε ἐδει- ξαν πρὸς αὐτὴν ἀγάπην καὶ προθυμίαν, ἠγγράσεν αὐτὴν τινὰ λίαν ἐγγὺς τῆς πό- λεως, ἐν Στρίθμ, ὅπου ἐν φιλοκαλίᾳ διή- γει βίον λιτόν, ξενίζουσα σχεδὸν καθ' ἑκά- στην μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ ἀφελείας τοὺς παλαιούς της γνωρίμους.

Ὁ πλοῦτος αὐτῆς ἀφ' ἐνός, καὶ ἡ ἀρετὴ καὶ τὸ κάλλος της ἀφ' ἑτέρου εὐκό- λως ἠδύνατο νὰ προσπορίσωσιν αὐτῇ ἐ- πίσηλον θέσιν ἐν τῇ ἀριστοκρατίᾳ τοῦ Λον- δίνου, ἴσως δὲ καὶ γάμον τινὰ πολλοῦ λό- γου ἀξίον, — πλὴν ἡ Ἑλένη Λίλλ προτίμα- νὰ μείνῃ ὅπως ἦτο καὶ πρότερον.

Ὅτε ὁ ὑπηρετὴς τῇ ἀνγγέλειεν ὅτι ὁ Γεώργιος Χάρρισον ἤλθε φέρων μετ' ἑαυ- τοῦ δέμα μεταξωτῶν ὑφασμάτων, εὗρίσκει- το ἐν τῇ αἰθούσῃ της.

Εἰσάγαγε τὸν κύριον Χάρρισον, εἶ- πεν εἰς αὐτὸν μετὰ προφανοῦς εὐχαριστή- σεως. Καὶ ὁ ὑπηρετὴς ἔσπευσεν ὡς εἰ- σαγγαγὴ τὸν Γεώργιον. Ἐγερθεῖσα δὲ καὶ σπεύσασα εἰς συνάντησίν του, τῇ ἔτεινε με- τὰ θερμικοῦ μειδίσματος τὴν χεῖρα καὶ τῇ εἶπε :

— Πῶς σὺ ἐδῶ, Γεώργιε ; ἀπὸ δύο ἡ- ὄν ἐτῶν εἶμαι ἐνταῦθα καὶ διὰ πρῶτην φο- ρὰν σήμερον ἔρχομαι νὰ με ἰδῇς ; οὕτω φέρονται οἱ ἀρχαῖοι καὶ εἰλικρινεῖς φίλοι ;

— Αἱ περιστάσεις, δεσποσύνη, εἶναι τοι- αῦται, ὥστε ἐνόμισα ὅτι οὕτως ὀφείλον νὰ φερθῶ, ἀπεκρίθη ὁ φιλαλήθης νέος.

Ἡ διαφορὰ τῶν θέσεών μας δὲν μοι ἐ- πείτρεπε νὰ σὰς ἐπισκέπτωμαι ; διότι εἰς τὸν κόσμον εἰς τὸν ὁποῖον ζῆτε τώρα, ἡ- θελα θεωρηθῇ ὡς ξένος καὶ παρείσακτος.

— Ὑπὸ τίνος ; βεβαίως ὄχι ὑπ' ἐμοῦ, εἶπεν ἡ Ἑλένη.

— Ὑπὸ τῶν περικυκλούτων ὑμᾶς, δε- σποσύνη, οἵτινες δὲν θὰ ἦσαν βεβαίως εὐ- χαριστημένοι ἐὰν ἤθελον συναντηθῇ εἰς τὴν αἰθούσαν σας μετὰ μικροῦ ὑπαλλήλου ἐμπορικοῦ καταστήματος.

— Τότε οὐδὲν τοὺς ἀναγκάζει νὰ ἀ- πέλθωσιν, ἀπεκρίθη ἡ νεανίς. Ἐγὼ τί εἶ- μαι ; καὶ αὐτὴ ἡ κληροδοτηθεῖσά μοι πε- ριουσία δὲν προέρχεται ἐκ τοῦ ἐμπορίου ; ἡ μήπως ἔπαυσα νὰ τρέφω πάντοτε τὴν αὐτὴν συμπάθειαν καὶ στοργὴν πρὸς ἐκεῖ- νους ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἡ τύχη με ἀπομά- κρυνε ;

Δὲν ἐπιζητῶ τὰς σχέσεις τῶν εὐγενῶν ; ἐὰν ὅμως οὗτοι ἔρχονται πρὸς ἐμὲ, τοὺς δέχομαι προθύμως, ἀπαιτοῦσα μόνον παρ' αὐτῶν συμπεριφορὰν ἐπίσης εὐγενῆ πρὸς τοὺς παιδικούς μου φίλους, ὁσάκις τύχῃ νὰ συναντήσωσιν αὐτὰς εἰς τὴν οἰκίαν μου.

Δὲν ἀμφέβαλλον ποτὲ περὶ τῶν εὐ- γενῶν αἰσθημάτων σας, δεσποσύνη, ἀπε- κρίθη ὁ Γεώργιος ; οἱ λόγοι σας εἶναι ὡ- ραῖοι, φοδοῦμαι ὅμως μήπως εἶναι θεωρία ἀπλὰ μὴ δυνάμεναι νὰ πραγματοποιηθῶ- σιν.

— Οὐδέποτε, ἀνέκραξεν ἡ Ἑλένη. Δια- τί ὅμως με ὀνομάζεις δεσποσύνην Λίλλ ; εἰς τὸ σχολεῖόν τοῦ πατρὸς μου ἐκαλοῦμεν ἀλλήλους Ἑλένην καὶ Γεώργιον ; βραδύτε- ρον δὲ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς πενίας καὶ τῶν δυσχερειῶν μου δὲν ἠλλάξαμεν γλῶσ- σαν ; διατί τώρα εἶμαι δεσποσύνη Λίλλ ; θέ- λεις λοιπὸν νὰ σὲ ὀνομάζω καὶ ἐγὼ εἰς τὸ ἐξῆς κύριον Χάρρισον ;

— Ὁχι, ὄχι ! ὀνομάζετέ μοι Γεώργιον, σὰς παρακαλῶ, ἀνεφώνησεν ὁ νέος ἐρυ- θρίσας.

— Τότε ὀνομάξτε με Ἑλένην, ὅπως ἄλ- λοτε τὴν φίλην σου Ἑλένην. Ναὶ Γεώργιε, ἐξηκολούθησεν, ἄς εἰμεθα φίλοι. Δὲν ἔχω γονεῖς, δὲν ἔχω οὔτε ἀδελφὴν οὔτε ἀδελ- φὸν καὶ δὲν θὰ ὑπανδρευθῶ ποτέ. Γεώρ- γιε, γενεὸς σὺ καὶ ἡ σύζυγός σου ἀδελφός καὶ ἀδελφὴ μου. Ἐμαθα ὅτι ἐντός ὀλίγου νυμφεύσεαι καὶ χαίρω βλέπων σὲ σήμερον, διότι ἡτοίμαζον δῶρόν τι, τὸ ὅποῖον ἐπεθύ- μουν νὰ προσφέρω εἰς τὴν νυμφῆν σου.

Ἐνθ' ὅμως ἔλεγε ταῦτα, ὁ ὑπηρετὴς ἡ- νήφει τὴν θύραν καὶ ἀνγγέλει τὴν μαρ- κησίαν τοῦ Κελδρόν, τὸν λόρδον Ἐδου- ἄρδον τοῦ Βιλδραάμ ἐν ταῦτ' ὅτι οἱ δύο ξένοι εἰσῆλθον εἰς τὴν αἰθούσαν καὶ ὁ Γε- ώργιος ἡτοίμασθαι νὰ ἀναχωρήσῃ.

— Ὁχι, μὴν ἀναχωρῆς ἀκόμη, τῇ εἶ- πεν ἡ Ἑλένη ἐν σπουδῇ. Σὲ βλέπω διὰ πρῶτην φορὰν καὶ ἔχω τόσα νὰ σοῦ εἰπῶ :

σὲ παρακαλῶ μείνε, ἔως ὅτου οὗτοι ἀνα- χωρήσωσιν.

Ὁ Γεώργιος ἐχαιρέτισεν ἐν συγκινήσει καὶ ἀπεσφόρη εἰς γυνίαν τινὰ τῆς αἰθού- σης, ὅπου ἔλαβεν ἀνὰ χεῖρας στερεοστό- πον τι, ἵνα φαίνεται οὕτως ἀπρησχολημέ- νος.

(Ἀκολουθεῖ)

Γ. Μ.

© ΤΟ ΡΟΔΟΝ ©

Τίς εἰς τοῦ ρόδου τὴν σέμνῃ δὲν συγκινεῖται θεῶν καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν ἀπειρον δὲν συλλαμβάν' ἰδεάν :

Εἶναι τὸ ρόδον ἐμβλημα ἀγάπης καὶ λατρείας, Εἰκὼν χαρᾶς, σεμνότητος, γαλήνης, εὐτυχίας.

Μ' αὐτὸ τὸ Ἔαρ εἰς τὴν γῆν καὶ πάλιν ἐπιστρέφει, Μ' αὐτὸ ὁ Ἔρως ὁ ἀγνός τὸ μέτωπόν του στέφει.

Χαρὰ ὁμοῦ καὶ στόλισμα τῆς νέας ἡλικίας, Φέρει δειλὴν ἀδρότητα παρθενικῆς ἀγνοίας.

Κ' ἐνθ' τὰ φύλλα του αἰδῶς σεμνὴ ἐπικαλλύνει, Τὸ μῦρόν του ὡς προσευχὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἀφίνει.

Ἐπὶ τῶν ρόδων τοῦ Θεοῦ τὸ κάλλος μαρτυρεῖται, Καὶ δι' αὐτῶν ἀγνότερον ἡ δόξα Του ὑμνεῖται.

Ἡ Θάνατος διὰ τῆς ὑποβολῆς

Ὁ ἱατρός BEACHFO ὁ ἐν Ἀμερικῇ διὰ τὴν ἀπο- δείξῃ ὅτι διὰ τῆς ὑποβολῆς θεραπεύονται με- ρικαὶ τῶν ἀσθενειῶν τῆς ψυχῆς. ἀπεφάσισε ὅ- πως ζητήσῃ κάποιον καταδικασθέντα εἰς θά- νατον καὶ πειραματιθῇ ἐπ' αὐτοῦ. Ἀφ' οὗ τοῦ ἐδόθη ἡ ἀδεία κατὰ τὴν ὥραν τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως εἶπε εἰς τὸν καταδικῶν δὲν θὰ θανατωθῇ κατὰ τὸν συνήθη τρόπον, ἀλλὰ θὰ τὸν θανατώσῃ αὐτός, ἀφ' οὗ τοῦ ἀνοίξῃ μίαν τὴν φλεβὴν τῆς χειρὸς του. Ἀφ' οὗ λοιπὸν τὸν ἐ- τοποθέτησεν ὀρθιον πλησίον μίᾳ τετραγωνι- κῆς βελίνης συσκευῆς, τὸν ἔδεσεν εἰς τὸν ὅπου ὥστε νὰ μὴ βλέπῃ τὴν χεῖρά του, τῆς ὁποίας θὰ ἦνοιγον τὴν ἀρτηρίαν. Κατόπιν δὲ δι' ἐ- νὸς βυραφίου νύξας τὴν ἀκρὰν τῆς χειρὸς του εἰς τὸν ὅπου ὥστε νὰ πέσουν ὀλίγα σταγόνες αἵ- ματος, οὐκ ἐκ τῆς ἀρτηρίας, ὁ καταδικασμένος δὲ ἐνόμισεν ὅτι τοῦ ἦνοιξαν τὴν ἀρτηρίαν καὶ ἀμέσως ἔλασε τὸ χεῖμα τοῦ προσώπου του ὡ- χράσας. Πλησίον τῆς χειρὸς του εἶχεν τοποθε- τῆσαι μίαν μικρὰν κηλὴν, καὶ ὅταν τὸν ἐκο- ψαν διὰ τοῦ βυραφίου, ταυτοχρόνως ἦνοιξαν τὸν στροφίγγα τῆς κηλῆς καὶ ἐπιπτον σταγόν- νες ὕδατος ἐντὸς μίᾳς λεκάνης ἐκ χαλκοῦ καὶ ἠκούοντο καθαρῶς καθὼς ἐπεκράτει ἡ συ- χία. Αὐτὸ διήρκεσεν ἕως ὅτου ἀφηρέθη πᾶν ἱγρὸς ζωῆς ἐκ τοῦ κατακίβου ἐπελθούσης συγ- κότης τῆς καρδίας, καθὼς ἐνόμισεν ὁ κατὰ δι- κος, ὅτι δὲν τοῦ ἔμεινεν σταγὼν αἵματος ἐντὸς τοῦ σώματός του.

Αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι εἰς πάσῃ ἐκ ψυχικοῦ τινος νοσήματος δύναται νὰ θεραπευθῇ διὰ τῆς ὑποβολῆς, ὅταν ἔχει πεποιθῆσθαι ὅτι θὰ θερα- πευθῇ ἀπὸ τοῦ μέσον τοῦ ὁποῖον θὰ τῆς ὑπο- βάλλουν.

Ἀλέξ. Γιακουμόπουλος

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἀγγλὸς τις περιηγούμενος τὴν Ἀμερι- κήν, κατέλυσε εἰς τι ξενοδοχεῖον εἰς τὰς περίχωρα τῆς Βοστώνης. Καθίσας δὲ εἰς τράπεζάν τινα, ὁσάκις ἠναγκάζετο νὰ ἀ- ποταθῇ πρὸς τὴν παρισταμένην ὑπρέ- τριαν διὰ νὰ ζητήσῃ τι ἀπεκάλει αὐτὴν δούλην.

— Κύριε, τῷ παρατηρεῖ ὁ ξενόδοχος, ἡμεῖς δὲν δίδομεν εἰς τοὺς ὑπηρετάς μας τὸ ἀντιχριστιανικὸν ὄνομα τοῦ δούλου, διότι δὲν θεωροῦμεν αὐτοὺς ὡς τοὺς πάλαι καταπιεζομένους δούλους τῆς Ρώμης, ἀλλ' ἐπικαλοῦμεν αὐτοὺς βοηθίαν.

— Πολὺ καλὰ, ἀπήντησεν ὁ ἄγγλος, θέλω προσπαθῆσαι τοῦ λοιποῦ νὰ συμμορ- φωθῶ μετὰ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου σας. Τὴν ἐ- παύριον λίαν πρῶτ', ὅλοι οἱ θαμῶνες τοῦ ξενοδοχείου ἐξυπνοῦν ἀπὸ τῆς ἐπανελημ- μένας φωνᾶς «βοήθεια ! βοήθεια ! ὕδωρ !» Ἀμέσως δὲ σπεύδουσι πάντες εἰς τὸν θά- λαμον τοῦ ἄγγλου, φέροντες οἱ μὲν κάδους πλήρεις ὕδατος, οἱ δὲ πελέκεις καὶ ἀξί- νας, καὶ ἄλλα βοηθήματα.

— Σὰς εἶμαι : λίαν ὑπόχρεος τῇ ἀληθείᾳ, ὅτελάθεν ἐκπληκτος ὁ ἄγγλος ; ἀλλὰ δὲν χρειάζομαι τόσο ὕδωρ διὰ νὰ ξυρισθῶ.

— Διὰ νὰ ξυρισθῇ ! εἶπεν ὁ ξενόδο- χος ; πλὴν σὲς ἐφώνεζες βοήθεια καὶ ὕ- δωρ, καὶ ἡμεῖς ἐσπεύσαμεν, νομίζοντες ὅτι ὁ ξενόδοχος πυρπολεῖται.

— Μὲ εἶχετε εἰπῇ ἐπανελάθεν ὁ Ἀγ- γλος, νὰ ἀποκαλῶ τὴν δούλην βοήθειαν, καὶ ὅς ὑπόχρεος : ἂν συνέβαινε κανὲν πειρασμὸν ἔπρεπε νὰ φωνάζω πυρκαῖα καὶ ὕδωρ. Ἡ ἐξήγησις αὐτῇ ἔφερε τὸν γέ- λω εἰς ὅλων τὰ χεῖλη.

[Τσίκ—Τσίκ]

Ἐκὼν ἔσταυρωμένους τὰς χεῖρας μὴ λπίζε καλλιτέραν τύχην. Ἀγωνίζου δι' ὅ- του τοῦ βίου, διότι ἐλπίς ἀνευ προσπα- ρείας εἶνε ἀγκυρὰ ἀνευ πλοίου.

Ἐκατήνῃ ἐγωῖστίς τις μίαν ἡμέραν ἐντὸς τετραμῆνον ἑταξίδευσεν εἰς 24 ἡμέρας Ἑλλάδος καὶ Εὐρώπης. Πρέπει λοιπὸν κύριε νὰ γνωρίζετε καλὰ τὴν Γεω- γραφίαν τῷ εἶπον.

Ἐκεῖ μόνον δὲν ἐπῆγα ἀπεκρίθη ἀλλὰ φαίνεται νὰ ἐπέρασα πολλὰ κοντά.

Ἐν τελετῇ γάμου. «Ὁ ἀνὴρ ὀφείλει νὰ προστατεύσῃ τὴν γυναῖκα του, ἡ δὲ γυνὴ νὰ ἀκολουθῇ τὸν ἄνδρα τῆς ἀνταγωγῆς. Ἡ νεαρά νύμφη. «Δὲν εἶνε δυ- νατὸν παπὰ μου ν' ἀλλάξωμεν τὴν φρά- σιν αὐτὴν ; ὁ σύζυγός μου εἶνε γραμμα- τιστής».

Κύριος τις μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν ἐτέ- ρου τινὸς ἔκρονσε δὲ τὴν θύραν καὶ ἤλθεν ὁ πνευρὸς νὰ τῷ ἀνοίξῃ. Εἰς τὴν ἐρώ- τησιν δὲ αὐτοῦ ἂν ὁ κύριος εἶνε μέσα ἀ- νήρ τῆς ἐκείνης ; «Ὁ κύριος δὲν δέχεται διότι ἀνέει τὴν κυρίαν, αὐτὸν περᾶσται. Ἀ-

© ΤΟ ΟΡΦΑΝΟΝ ©

Σ τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος ἔτυχε νὰ ἔλθω μόνος δίχως ἄλλον ἀδελφόν καὶ εἰς τοῦ βίου τὰς τριόδους ἐτῶν τόσας περιόδους νὰ γυρίζω ἐπαϊτῶν.

Εἰς αὐτὴν ἐδῶ τὴν σφαῖραν ὅτε εἶδον τὴν ἡμέραν εἶχον δέβαια γονεῖς, πλὴν τὴν σήμερον δὲν ἔξυρω ποῦ νὰ τρέξω νὰ τοὺς εὗρω δὲν με ὁδηγεῖ κανεὶς.

Τόσους ἔχω ἐρωτήσῃ πλὴν οὐδεὶς νὰ με φωτίσῃ δὲν εὗρήθῃ ἀπ' αὐτοῦς, με χαμῶγελον ἔς τὸ στόμα μοὶ δεικνύουσιν τὸ δῶμα τ' Οὐρανοῦ ! ὦ, τοὺς κακοῦς.

Μερικοὶ μοῦ εἶπον πάλιν «πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν ἀγκάλην κατοικοῦσι τοῦ Θεοῦ». Καὶ πῶς θ' ἄλλῃ μιᾷ ἡμέρᾳ νὰ γνωρίσω τὸν Πατέρα ἀλλὰ δὲν μοῦ εἶπον ποῦ !

Συνλ. Α. Στελάτος

Ἡ Ἀνοιξίς

Μὲ μαγεμένα κάλλη ἀνοιξίς ἦλθε πάλι 'δῶ καὶ 'κεῖ εὐωδιὰς σκορπᾷ καὶ τῇ γῇ τὴν χαιρετᾷ.

ὦ ! τί μαγεία καὶ τί χαρὰ ἔλα εἶναι ἐνθέρᾳ τὰ πολάνια κελαδοῦν καὶ τρελλὰ γοργοπετοῦν.

Κι' ὅλοι ὑμνοῦμε τὸν Θεὸν τὸν σοφὸν δημιουργὸν ὅπου τέτοια δῶρα στέλνει καὶ ἡμᾶς ἑαυτὸν μετ' ἑρνεύει.

Ἀντώνιος Δ. Ρικάνης

Ἡ μικροσκοπικὴν ὥρολόγιον

Τὸ μικρότερον ὥρολόγιον τὸ ὁποῖον ἀνιᾶται εἰς τὸν κόσμον τὸ εἶναι πλοῦτος πνευμα- τίας ὅστιν Μόσχᾳ. Τὸ ὥρολόγιον αὐτὸ ἦτο πρότερον πηχὺς τῆς τελευταίας Αυτοκρατείας τῆς Βουλγαρίας. Κατεσκευάσθη εἰς τὴν Γενεύῃ ἀπὸ τοῦ περίφημου ὥρολογοποιῶν Ζογκελίν καὶ ἐστὶν ὡς 125 χιλ. φάσμα. Ὁλόκληρος αὐτοῦ ἡ διάμετρος εἶνε μόλις ἡμίσεως ἐκατοστομέτρου καὶ εἶνε τοποθετημένον ἐπάνω σὲ ἓνα χρυσοῦ δα- κτυλίδι ἐξοχὸς τέχνης καὶ πεποικισμένον με πολάντια.

Τὸ ὥρολόγιον αὐτὸ διὰ τὸ ὅποῖον ὁ Ζογκε- λίν ἐργάσθη ἐπὶ τρία ἔτη καὶ ἐβλάβη μάλιστα ἡ ὁρασίς του, ἀποσπασθὲν ἀπὸ τοῦ δακτυλιδίου καὶ ἐτοποθετήθη εἰς μίαν συγρομένην.

Τὸ λουτρόν τοῦ Κάϊζερ

Ἀπὸ μικροῦ παιδὸς ὁ Αυτοκράτωρ τῆς Γερμα- νίας Γουλιέλμος Β' δὲν ἔπαυεν τὸ λουτρόν του με εὐκολίαν. Ὅταν ἠδύνατο νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ αὐτοῦ τὸ βρ-

σανο, όπως τὸ ὀνόμαζε, ἐφευγενεῖς τὸν κήπον τῶν ἀνακτορῶν ὅπου ἡγαριστεῖτο ἀπολαμβάνων τὰς ἐνδείξεις τοῦ σεβασμοῦ τοῦ σκοποῦ, ὁ ὁποῖος τοῦ ἔφερον ὅλα.

Ἐνα πρωτὶ, ἀφοῦ κατάρθωσε νὰ τὸ σκάσει ἀπὸ τὸ λουτρόν ὁ φρουρὸν σκοπὸς προσεποιήθη ὅτι δὲν τὸν ἔβλεπε πλέον.

Καταπονομένους δι' αὐτὸ ὁ μέλλων Αὐτοκράτωρ ἐτρεξε εἰς τὸν πατέρα του καὶ τοῦ εἶπε μὲ δάκρυα: «στὰ μάτια ὅτι ὁ στρατιώτης ἡγήθη νὰ τὸν χαίρειται. Κατ' ἀρχὰς ὁ πατήρ του ἐξεπλάγη διὰ τοῦτο καὶ ἐθύμωσε. Ἐπειτα ἐπῆρε τὸν μικρὸν εἰς τὰ γόνατά του, τὸν ἐκτύπησε καλὰ ἀπὸ πάνω μέχρι κάτω καὶ τοῦ εἶπε:

— Ἀγαπητέ μου, ὁ σκοπὸς ἔκαμε τὸ καθήκον του.

— Γιατί;

— Διότι ἕνας στρατιώτης δὲν πρέπει ποτὲ νὰ φέρῃ ὅλα εἰς ἓνα ἄλυτον πρίγκιπα.

Καὶ ἤρχισε τὴν ἐργασίαν χωρὶς νὰ προσέξῃ πλέον εἰς τὸν υἱὸν του.

Φυσικὰ ἡ σκηρὴ ἦτο προετοιμασμένη. Ἐκτοτε ὁ πρίγκιπς ὁ ὁποῖος ἐτρώθη εἰς τὴν φιλοτιμίαν του ἔπρεπε τὸ λουτρόν του τακτικὰ μὲ προθυμίαν.

Τί εἶπε ἡ Ν. Ὑόρκη

Ἡ στατιστικὴ ἔχει τὰ παραδόξά της. Ἐξηκριβώθη λοιπὸν ὅτι εἰς τὴν Ν. Ὑόρκην ἀνὰ πᾶν δευτερολέπτον ἔρχονται ἔξωθεν 4 ἄνθρωποι. Ἀνὰ 42 δευτερολέπτα ἀποβιβάζεται ἕνας μετανάστις. Κάθε 52 δευτερολέπτα φθάνει ἓνα τραῖνο, καὶ 3 λεπτά συλλαμβάνεται καὶ ἓνας πολίτης ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς, καὶ 6 λεπτά γεννᾶται ἓνα παιδί, καὶ 7 λεπτά ἀποθνήσκει ἓνας ἄνθρωπος καὶ καὶ 13 λεπτά χωρὶς νὰ φοβηθῶν τὸν προληπτικὸν αὐτὸν ἀριθμὸν γίνονται καὶ ἓνας γάμος. Ἐπάνω κάτω καὶ 3 τέταρτα τῆς ὥρας σχηματίζεται καὶ μία εἰσφορά, γίνονται μία πυρκαϊὰ ἀρχίζει ἡ οἰκοδόμησις μιᾶς οἰκίας καὶ ἐν πλοῖον ἐξερχεται τοῦ λιμένος. Κάθε 500 ὥρες γίνεται εἰς τοὺς δρόμους καὶ ἐν δυστολίᾳ, καὶ 8 ὥρες βγαίνει καὶ ἓνα διὰ αὐτῶν καὶ καὶ 10 μία αὐτοκτονία. Κάθε βράδυ εἰς τὰ γεύματα καὶ τὰ δείπνα τὰ ξενόδοχοι εἰσπράττουν κατὰ μέσον ὁρὸν ἐξήμισι ἑκατομμύρια φράγκα.

Γεώργιος Ν. Γεωργόπουλος

ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΜΠΟΡΟΣ

(Διήγημα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

VI

Ἄν καὶ ἡ κυρία Μαγδαληνὴ δὲν ἦτο συνήθως πολὺ περιποιητικὴ, ἦτο ὁμοῦ ἀγαθὴ ἐνίοτε, ὅ δὲ Ἰάκωβος ἔκαμνεν εἰς αὐτὴν πολλὰς ὑπηρεσίας, καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἤρχισε νὰ δμύλῃ εἰς αὐτόν, μίαν φορὰν μάλιστα, ἡσθέντησεν ὀλίγον ὁ Ἰάκωβος ἐκ τῆς στενοχωρίας καὶ τῶν κόπων, ἔφερον εἰς αὐτὸν ὀλίγον ζυμὸν. Ἠλπίζε λοιπὸν ὁ Ἰάκωβος ὅτι ἡ κυρία Μαγδαληνὴ, ἡ ὁποία τὸ πρωτὸν ὅταν αὐτὸς ἐξῆλθε τῆς οἰκίας ἐσιδέρωνεν, ἤθελε στεγνώσει διὰ τοῦ σιδήρου τὰ ἐνδύματά του.

Ἐτρεξε λοιπὸν εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ εὗρεν εὐτυχῶς τὴν κυρίαν Μαγδαληνὴν σιδερώνουσαν.

Ὅτε ἡ γραῖα τὸν εἶδεν ἤρχισεν νὰ γελά, ὁ δὲ Ἰάκωβος λαβὼν θάρρος εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν της.

— Πῶς ἐγίνετο εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν; τοῦ εἶπε. Μήπως ἔκαμες λουτρόν ἐνδυμένος;

— Ὁ Ἰάκωβος διηγήθη εἰς αὐτὴν ὅτι μὴ εὐρίσκων καπνοδόχους πρὸς καθάρσιμα ἔγεινεν ἔμπορος χάρτου εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ πῶς ἐδράζει, καὶ τὴν ἠρώτησεν πότε νομίζει ὅτι θὰ στεγνώσουν τὰ ἐνδύματά του.

— Οὐτε μετὰ δύο ἡμέρας δὲν θὰ στεγνώσουν.

— Θεέ μου! ἀνέκραξεν ὁ Ἰάκωβος. Πόσον καιρὸν θὰ χάσω ἂν δὲν ἐπιστρέψω ἀμέσως ἀπόψε νὰ ἀγοράσω ἄλλον χάρτην.

— Πῶς, τὸν ἐπώλησες ὅλον! καὶ πόσα ἐκέρδισες; ἠρώτησεν ἡ κυρία Μαγδαληνὴ, ἥτις ἤθελε νὰ μάθῃ, ἂν διὰ τοῦ νέου ἐπαγγέλματος τοῦ ὁ ἐνοικιαστής αὐτῆς ἐκέρδιζεν ἀρκετὰ ὥστε νὰ πληρῶνῃ τακτικῶς τὸ ἐνοικίον του.

— Δύο φράγκα.

— Πῶς, πῶς; πωλεῖς ἀπὸ τώρα δύο φράγκα τὴν ἡμέραν! Ἄλλ' αὐτὸ εἶναι λαμπρὸν, παιδί μου.

— Καὶ ἐλπίζω μετ' ὀλίγον καιρὸν νὰ κερδίζω περισσότερα, ἀπήντησεν ὁ Ἰάκωβος, ὅστις εἶχεν μεγάλας ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλον, καὶ τότε θὰ πληρῶνῃ τὸ πλῆσιμον τῶν υποκαμίσων μου, κυρία Μαγδαληνὴ.

Ἡ κυρία Μαγδαληνὴ εὐχαριστήθη περισσότερο διὰ τὴν τιμότητα καὶ διὰ τὴν καλὴν διάθεσιν τοῦ παιδιοῦ ἢ διὰ τὴν ὑπόσχασίν του.

— Ἀκουσε, εἶπεν· ἔως νὰ τελειώσω ἐγὼ τὸ ὑποκάμισον αὐτό, πῆγαινε σὺ νὰ ἀλλάξεις καὶ νὰ φορέσης τὰ παλαιὰ σου· φέρε μου δὲ αὐτὰ, καὶ ἐπειδὴ τὰ σίδηρα εἶναι θερμὰ ἀκόμη πιστεύω νὰ τὰ στεγνώσω ἀμέσως.

— Απόψε;

— Εἰς ἓνα τέταρτον.

— Ἀ! κυρία Μαγδαληνὴ, ἐφώναξεν ὁ Ἰάκωβος, πόσον εἶθε καλὴ!

Καὶ ἀμέσως ἔτρεξεν εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ ἐπανήλθε μετ' ὀλίγον φέρων ὄχι μόνον τὰ βρεγμένα ἐνδύματά του, ἀλλὰ καὶ τὰ δύο τετράδια τοῦ χάρτου τὰ ὅποια δὲν εἶχε πωλήσει καὶ τὰ ὅποια ματαίως προσεπάθησε νὰ διασώσῃ ἀπὸ τὴν βροχίαν.

— Ὡ! διὰ τὸν χάρτην ὁμοῦ δὲν ἡμπορῶ νὰ σοῦ κάμω τίποτε, εἶπεν ἡ κυρία Μαγδαληνὴ, δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ τὸν διορθώσωμεν· τὸ καλλίτερον εἶναι νὰ τὸν ἀφήσῃς νὰ στεγνώσῃ μόνος καὶ νὰ προσπαθήσῃς νὰ τὸν ἀναμίξῃς μετὰ τὰ καλὰ τετράδια καὶ νὰ τὸν πωλήσῃς διὰ νὰ μὴ ζημιωθῇς.

— Ὅχι, ὄχι, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος, διότι ἂν κάμω τοῦτο θὰ χάσω ὅλους μου τοὺς ἀγοραστάς καὶ ὅσους ἄλλους θὰ προσπαθῶσιν νὰ ἀποκτήσῃ. Ὅχι, δὲν τὸ κάμνω. Διότι ὅπως ἐγὼ ὅταν ἀγοράζω ψητὰς πατάτας, τὰς ἀγοράζω πάντοτε ἀπὸ τὴν κυρὰ Μάνθαινα πωλεῖ τὰς καλλιτέρας, ὁμοίως καὶ ἐγὼ θέλω νὰ μάθουν ὅλοι ὅτι πωλῶ πάντοτε καλὸν χάρτην καὶ νὰ λέγουν: «Ἡγόρασα χάρτην ἀπὸ τὸν μικρὸν Ἰάκω-

βον, ὁ ὁποῖος ἔχει πάντοτε καλὸν καὶ δὲν ἀπατᾷ κανένα.»

— ἔχεις δίκαιον, ἔχεις δίκαιον, εἶπεν ἡ κυρία Μαγδαληνὴ καὶ ἐξηκολούθει νὰ σιδερῶνῃ τὸ ἐνδύμα τοῦ Ἰακώβου.

— Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἔχασα δέκα λεπτά, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος, ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ.

— Δὲν θὰ ἐδράζετο ὁ χάρτης σου, ἂν εἶχες φροντίσει νὰ τὸν θέσῃς εἰς μικρὸν κιβώτιον.

— Εἰς κιβώτιον! ἀνέκραξεν ὁ Ἰάκωβος.

— Ἀ! κυρία Μαγδαληνὴ, δὲν ἤξεύρετε πόσον ἐπεθύμουν νὰ ἔχω ἐν κιβώτιον. Ἀλλὰ θὰ ἔχῃ ἀκριβὰ βεβαίως.

— Κατὰ τὸ κιβώτιον· ὑπάρχουν κιβώτια ἀκριβὰ καὶ κιβώτια εὐθύνᾳ ἓνα ἅπλοον κιβώτιον καθὼς αὐτὸ τὸ ὅποιον σοῦ χρειάζεται δὲν κοστίζει περισσότερον ἀπὸ ἓν φράγκον.

— Ἐν φράγκον μόνον; εἶπεν ὁ Ἰάκωβος πηδῆσας ἀπὸ χαράν. Ἀ! κυρία Μαγδαληνὴ, καλὴ μου κυρία Μαγδαληνὴ, ἂν ἔχετε τὴν καλοσύνην νὰ μοῦ εὑρετε ἐν κιβώτιον! Ἰδοὺ, λάβετε ἐν φράγκον· ὑμεῖς γνωρίζετε νὰ τὸ ἐκλέξετε, ἐνῷ ἐμὲ ἐπειδὴ εἶμαι μικρὸς θὰ προσπαθῶσιν νὰ μὲ ἀπατήσουν.

Ἐχετε δίκαιον, ἡ βροχὴ δὲν θὰ βλάβῃ πλέον τὸν χάρτην μου, καὶ ἐκτὸς τοῦτου ὅταν κανεὶς ἔχῃ κιβώτιον φαίνεται ἀληθὴς ἔμπορος.

Ἡ κυρία Μαγδαληνὴ ἔλαβε τὸ φράγκον καὶ ὑπεσχέθη νὰ φροντίσῃ τὸ ἐσπέρας.

Ὁ Ἰάκωβος ἔλαβε τὰ ἐνδύματά του, εὐχαρίστησε θερμότατα τὴν κυρίαν Μαγδαληνὴν καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ δωμάτιόν του ἐνεδύθη αὐτὰ ταχέως καὶ ἔτρεξεν ἀμέσως εἰς τὸ χαρτοποιεῖον.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Παπoῦς:—Πάντοτε, παιδί μου, νὰ προτιμᾷς τὴν Ὁμόνοιαν.

Ὁ Ἐγγονος:—Μπα! κ' ἐγὼ ὡς τώρα ἐπροτιμοῦσα τὸ Σύνταγμα!

Εἰς τὸν Θεοδωράκη λέγουν, ὅτι ἕνας κύριος παίζει μανδολίνον μετὰ αὐτοῦ.

— Ἀδύνατον ἀνακράζει ὁ Θεοδωράκης. Τὸ μανδολίνον παίζεται μόνον μετὰ τὴν πέννα.

Γεώργιος Ν. Γεωργόπουλος

Ἐπισκοπὸς τις τοῦ Καναδά εἶχε χαθῇ εἰς τὰ δάσει τοῦ Καναδά. Οἱ ἐξεληθότες πρὸς ἀνάληψίν του συνήντησαν ὄμιλον ἀγρίων τοῦς ὁποῖους ἠρώτησαν εἰν ἐγγυρῶν τὸν ἐπίσκοπον.

— Ἀκούς, ἀπήντησεν ἕνας ἀπ' αὐτοὺς, ἐγὼ τὸν ἔβλεπα μετὰ τοὺς φίλους μου.

[Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ]

Ἐρωτήσεις

Ἡρώτησαν κάποιον ξένον τίνος ἐθνικότητος εἶναι αὐτὸς δὲ τοῦτο μόνον ἤξευρε ὅτι ὁ πατήρ του ἦτο Ρώσος, ἡ μήτηρ του Ἀγγλίς, καὶ ὅτι ἐγεννήθη εἰς τὴν Μασσαλίαν μέσα σ' ἓνα βαπόρι, τίνος ἐθνικότητος ἦτο;

Τῆς ἐθνικότητος τοῦ ἀτμοπλοίου.

Ναύπλιον. Περγίνος Γ. Λαδδίνος

ΤΟ ΤΥΧΗΡΟΝ ΝΟΜΙΣΜΑ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ὁ κύριος Τάλανς ἐσηκώθη τότε τῆς θέσεώς του καὶ ἔλαβεν ἀνηρημένην μικράν τινα χρυστὴν εἰκόνα ἣν παρουσίασεν πρὸς τὸν Ἀρθούρον.

Ἐνθυμεῖσθαι τὸ ἐντὸς τοῦ χρυσοῦ τοῦτου πλαίστιον ἀντικείμενον κύριε Μάρτιν;

Ὁ Ἀρθούρος ἔλαβεν εἰς χεῖρας τοῦ τοῦ χρυσοῦν πλαίσιον καὶ τὸ ἐξήτασεν προσεκτικῶς.

Ὀλόκληρον ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ πεποικιλμένον μὲ ὠραιότατους ἀδάμαντας κατέληγεν κωνοειδῶς εἰς τὸ κέντρον τοῦ ὁποῖου μικρὸν ἀργυροῦν νόμισμα ἐφαίνετο τὸ ἀντικείμενον τῆς εἰκόνης, γύρω τοῦ μικροῦ νομίσματος μικροὶ ἀδάμαντες προσέδιδον μεγαλεῖον τι ἀλλὰ καὶ ἀκατανόητον καθιστώντες τὴν εἰκόνα.

Δὲν ἐννοῶ τίποτε ἐξ ὧσιν βλέπω κύριε Τάλανς ἀπεκρίθη ὁ Ἀρθούρος.

Προσπαθήσατε κύριε Μάρτιν νὰ ἐνθυμεῖσθε τὸ μικρὸν νόμισμα ὅπερ βλέπετε δυνατόν ὁμοῦ ὑμεῖς οἱ εὐγενεῖς εὐεργετοῦντες συνήθως λησμονοῦν τὰς εὐεργεσίας ἃς πράττουν, ἐνῷ οἱ εὐεργετούμενοι οὐδέποτε λησμονοῦν αὐτάς.

Ὁ Ἀρθούρος βλέπων ὀλόκληρον τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἑκατομμυριοῦχοῦ Τάλανς ἐβρίθην ἐνώπιόν του ἡγαγκάσθη νὰ σηκωθῇ καὶ αὐτός.

Κύριε Τάλανς ἀπεκρίθη ὁ Ἀρθούρος, τὰς βεβαίως ἐπὶ τῇ λόγῳ τῆς τιμῆς μου δὲ δὲν ἐνθυμῶμαι τίποτε, δυνατόν νὰ ἔχετε λάθος ὡς πρὸς ἐμὲ.

Θὰ βοηθῶν ἐγὼ τὴν μνήμην σας κύριε Μάρτιν ἀπήντησεν ὁ ἑκατομμυριοῦχος. Δὲν ἐνθυμῶμαι νὰ σὰς συνέδῃ κανὲν ἐπιπλέον πρὸς δώδεκα ἀκριβῶς ἔτων εἰς μίαν ὥραν σκοτεινῶν στενωπῶν τοῦ δυτικοῦ ἑρπύου τῆς συνοικίας Οὐδέλν;

Ὁ Ἀρθούρος εἰς τὰς λέξεις ταύτας ἀμνησθήσθαι τὰ πάντα, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἐπίστευεν ὅτι ὁ ἀπέναντι αὐτοῦ ἑκατομμυριοῦχος ἠδύνατο νὰ εἶνε ὁ ἄγνωστος τῆς νύκτος ἐκείνης, ὁ ἐπιτεθεὶς μετὰ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ μετὰ τὴν πρόθεσιν ἂν δὲν τοῦ ἐπέχρησται νὰ τὸν ἐφόνευεν.

Κύριε Τάλανς εἶπεν ὁ Ἀρθούρος ἐνθυμῶμαι καλῶς, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ ἐννοῶ πῶς ὑμεῖς γνωρίζετε τὸ ἐπισόδειον τῆς νύκτος ἐκείνης καὶ πῶς τὸ μικρὸν νόμισμα ὅπερ τότε ἀπετέλει τὴν μόνην μου περιουσίαν εὐρίσκεται εἰς χεῖράς σας καὶ τοιαύτην περιφανὴ θέσιν.

Ὁ κύριος Τάλανς ἐνευσεν εἰς ὅλους νὰ ἀθῶσιν τελευταίως ἐκάθισεν καὶ αὐτός, ἀποτεινόμενος δὲ πρὸς τὸν Ἀρθούρον.

Κύριε Μάρτιν τῇ λέγει, ὁ ἄγνωστος ἐκείνος ὅστις ἐπέτεθη τὴν νύκτα ἐκείνην σὰς εἶπεν τὴν ἀλήθειαν, ἡ στήρσις καὶ ἡ πείνα ἐξ ἧς ὑπέφερον ἡ οἰκογένειά μου τὸν ἔκαμνον νὰ προβῇ εἰς ἐκεῖνο τὸ ἀνεπιμενημένον διάδημα ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς κύριε Μάρτιν τὸν ἐσώσατε· δίδων πρὸς αὐτὸν τὴν μόνην σας περιουσίαν καὶ ἐν τῇ μὲν τῆς νεότητός σας συμβουλεύων αὐ-

τὸν περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ οἰκογενεάρχου καὶ τοῦ χριστιανοῦ, εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐπέβλεπεν αἰφνιδίᾳ μεταβολῇ, ὅταν ἐμεινεν μόνος εἰς τὸ μέσον τῆς στενωπῆς ἐκείνης ἐκλαυσεν μετανοῶν εἰλικρινῶς διὰ τὸ διάδημα ὅπερ ἔπραξεν. Μὴ λησμονεῖτε κύριε Μάρτιν ὅτι τὰ τέκνα τοῦ ἐκλαίου ζήτοῦντα ἄρτον παρὰ τοῦ δυστυχῶς πατρὸς πρὸ τῶν δακρύων τῶν πεινῶντων τέκνων τοῦ ἐκάμφθη ἡ καρδιά του, καὶ ὡς ἀλλόφρων ἐδράξεν μάχαιράν τινα ἣν ἐκοπτον τὸν ἄρτον καὶ ὁ πρῶτος δὲν συνήντησεν ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ του εἰσθαῖ ὑμεῖς. Εὐλογημένη ἡ στιγμὴ ἐκείνη καθ' ἣν σὰς συνήντησε πρῶτον. Μόλις τὸν ἀφήσατε μόνον, σὰς ἔπεσεν κατὰ ἐκφυσε καὶ τὸ ἔλαβεν, ἦτο τὸ ἐπισκεπτήριόν σας μετὰ τὸ νόμα σας καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καταστήματος οὐ εἰσθαῖ ὑπάλληλος, τὸ ἐφύλαξεν ἐπὶ ὡς ἀναγνώσας αὐτό, κατόπιν μετέβη εἰς τὸ ἀρτοποιεῖον ἔδωκεν τὸ νόμισμα, ἔλαβεν ἓνα ἄρτον μετὰ τὴν παρακλήσιν ὅπως μετὰ δύο ἡμέρας ἐπιστρέψῃ καὶ ἀνταλλάξῃ τὸ νόμισμα διὰ διπλασίον ποσὸν ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Ἐκτοτε ὁ ἄνθρωπος ἐκείνος ἀκολούθησας τὰς συμβουλὰς σας καὶ χάριν τῶν τέκνων τοῦ ἐρίφθη ἐνθους εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν, τῇ εὐγενεῖ ὑποστηρίζει τοῦ Λόρδου Μάτεϋ εἰς τὸ διάστημα δωδεκαετίας δι' ἐντίμου ἀλλὰ καὶ κοπιώδους ἐργασίας ἐφθάσεν εἰς περιδλεπτον θέσιν καὶ μεγάλην περιουσίαν.

Τὸ μικρὸν ἐκεῖνο καὶ ἀσήμαντον νόμισμα σας, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον μέγα καὶ σημερινὸν ἐθεωρήθη παρ' αὐτοῦ ὡς τυχερὸν καὶ ἔκτοτε τὸ ἐλάτρευσε, ὀλόκληρον στέμμα ἂν τοῦ προσέφερον εἰς ἀνταλλάγην οὐδέποτε θὰ ἐδέχετο. Ὁ ἄγνωστος πρὸς ὑμᾶς τῆς νύκτος ἐκείνης ἄνθρωπος Κύριε Μάρτιν εὐρίσκεται ἡδὴ πρὸ ὧμων καὶ εἶμαι ἐγὼ ὁ ἴδιος ὁ Τζὼν Τάλανς. Παρηκολούθουν πάντοτε ὑμᾶς καὶ ἔχαιρον ἐνδοφύχως βλέπων ὑμᾶς προσδεύονται καὶ ἰδοὺ ἡ αἰτία. Στεροῦμαι δυστυχῶς διαδόχου, καὶ ὡς ἐκ τοῦτου περιέμενον τὴν ἐνηλικίωσιν τῆς πρωτοτόκου μου θυγατρὸς ὅπως τὴν ἡμφεύσω μετὰ ὑμᾶς τὸν σωτήρα μου καὶ σὰς καταστήσω τέκνον μου καὶ διάδοχόν μου.

Ἐννοεῖται πλέον τὴν ἐκπληξὴν τοῦ Ἀρθούρου οὐτε λέγειν ἠδύνατο νὰ προσφέρῃ, ἐπὶ τῆλους συνελθὼν ἡγήθη τῆς θέσεώς του.

Αὐτὸ εἶνε πολλὸ κύριε Τάλανς ἀπήντησεν συγκεκλιμένος, δὲν εἶμαι ἄξιος τοιαύτης τιμῆς, διότι οὐδὲν ἔπραξα ὑπὲρ ὧμων, οὐδὲν.

Νέοι ὅπως ὑμεῖς Κύριε Μάρτιν πρέπει ν' ἀναμειβόμενοι νὰ ὑποστηρίζοντα καὶ νὰ προσδεύουν ἐν τῇ κοινωνίᾳ εἰς τὸ καλὸν αὐτῆς τῆς κοινωνίας.

Μετὰ δύο μῆνας ἐτελούντο οἱ γάμοι τοῦ Ἀρθούρου Μάρτιν μετὰ τῆς πολυταλάντου δεσποινίδος Μαρίας Τάλανς, τοῦ Ἀρθούρου λαβόντος ὡς γαμήλιον ὄφρα παρὰ τοῦ πενθεροῦ του δύο ὀλόκληρα ἑκατομμύρια.

[Ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ]

Πολύμητις Ὀδυσσεύς.

ΤΙ ΕΙΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΡΑΞΗ ΜΙΑ ΜΙΚΡΑ ΚΟΡΗ

(Διὰ τοὺς μικροὺς ἀνιγνωστας τῆς «Εὐτυχίας»)

Πρὸ ὀλίγων ἔτων μία ἐξαεῖς κόρη ἀνεφέρθη εἰς τὸν διεθυντὴν ἐνὸς Κυριακοῦ σχολείου ἐν Ἀμερικῇ νὰ τὴν παραδεχθῇ εἰς τὸ σχολεῖον ἐκεῖνο· ἡ ἐκκλησία ὁμοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτο τὸ Κυριακὸν σχολεῖον, ἦτο τόσο μικρά, ὥστε ὁ διεθυντὴς ἦτο ἡγαγκασμένος μετὰ λύπην του νὰ μὴ δεχθῇ ἄλλα παιδία, ἐλλείψεως χώρου.

Τὸ κοράσιον ἐλυπήθη πολὺ, ἀλλὰ δὲν ἐγόγγυσε διὰ τοῦτο, ἐσχεδιάσεν ὁμοῦ καθ' ἑαυτὴν ἐν σχέδιον καὶ ἀμέσως ἤρχισε τὴν πραγματοποίησιν του.

Οἱ γονεῖς τῆς ἦσαν πτωχοὶ καὶ ὁμοῦ ἡ μικρὰ Σοφία ἤρχισε νὰ βάξῃ κατὰ μέρος ταῖς πεντάρας τῆς, μετὰ τὴν ἐλπίδα νὰ συνάξῃ μετὰ τὸν καιρὸν ἀρκετὰ χρήματα καὶ δι' αὐτὴν νὰ κάμῃ τὴν ἐκκλησίαν μεγαλειτέραν διὰ νὰ δύναται καὶ αὐτὴ καὶ ἄλλα κοράσια ὡς αὐτὴν νὰ πηγαίνουν εἰς τὸ Κυριακὸν τῆς σχολεῖον!

Μετὰ ἑξ μῆνας ὁ κήρυξ τῆς ἐκκλησίας ἐκείνης προσεκήληθ' ἀπὸ τοὺς γονεῖς τῆς μικρᾶς Σοφίας νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν οἶκόν των διὰ νὰ ἴδῃ αὐτήν, διότι ἐκινδύνευε νὰ ἀποθάνῃ. Ὁ κήρυξ μετέβη ἀμέσως καὶ πράγματι εὗρεν αὐτὴν πνέουσαν τὰ λείπθη, ἀλλ' ἀτάραχον καὶ χαροπὸν, διότι, ὡς ἔλεγεν, ἐμελλε μετ' ὀλίγον νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ ὅπου ἦτο ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ θὰ τὸν ἐβλεπε μετὰ τοὺς ἰδίους τῆς ὀφθαλμούς.

Μετὰ τὸν θάνατόν της, ὅστις συνέβη μετὰ μίαν ἐβδομάδα εὐρέθη εἰς τὸ θυλάκιόν της ἐν σημειωματ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

- 1) Μύρα τὸ πρῶτον μου σκορπᾷ
κοινὸν τὸ δευτέρον μου
Κανείς νὰ τρώγῃ ἀγαπᾷ
πολὺ τὸ σύνολόν μου.
Πειραιεύς (Ἑλληνική καρδιά)
- 2) Κάτι εἶμαι ποὺ ὅταν πνέω
πέρα γιὰ πέρα ὅλους δροσίζω
κ' ἂν στὴν ἀρχὴν μου ἔν γράμμα βάλλουν
ὅλο τὸν κόσμον τότε φλογίζω.
Ἀθήναι Ἀντ. Δ. Ρυζάκης
- 3) Τὰ ἀρχικά τῶν κάτωθι ζητουμένων
λέξεων, ἀποτελοῦν κατὰ σειρὰν νῆσον
Ἑλληνικὴν—1) Πόλις τῆς Ἑλλάδος 2)—
Πόλις πρωτεύουσης Εὐρωπαϊκοῦ κράτους
—3) Περίφημος ἱστορικός—4) Ρωμαῖος
αὐτοκράτωρ—5) Ἀρχαία Θεά.
Καλάμια Πηνελόπη Ἀθανασιάδου
- 4) Ρητὸν ἐκ τῆς Ἀγίας Γραφῆς
Ἑλλειποσύμφωνον
Α α α ε — α η ου
Καλάμια Ν. Γ. Γκίκας
- 5) * * * * * Νὰ ἀντικατασταθῶσι
* * * * * οἱ ἀστερίσκοι οὗτοι διὰ
* * * * * γραμμάτων οὕτως, ὥστε
* * * * * εἰς τὸν ἀριστερὸν νὰ ἀ-
* * * * * ναγινώσκῃται ὄνομα ἑ-
* * * * * θνους τῆς Εὐρώπης, εἰς
* * * * * τὸ μέσον Προφήτου καὶ
εἰς τὸ δεξιὸν Ἐπίρρημα.
Καλάμια Λεωνίδας Γ. Λαδάς

Αἱ λύσεις τοῦ 12ου φύλλου

- 1) Καλά — μα. Καλάμια
- 2) γλαυῆ
- 3) $\begin{array}{ccc} 8 & 1 & 6 = 15 \\ 3 & 5 & 7 = 15 \\ 4 & 9 & 2 = 15 \end{array}$ 4) ἄνους
πνοῦς
νοῦς
οὐς
ὕς
ς
- 5) Ψ. Χ. ψυχή.
- 6) $\begin{array}{ccc} \text{Μ} & \text{Α} & \text{ς} \\ \alpha & \rho & \iota \\ \rho & \mu & \\ \text{Π} & \alpha & \rho \alpha \lambda \omicron \varsigma \\ \lambda & \delta \theta & \\ \alpha & \nu \omega & \\ \Sigma & \eta & \nu \end{array}$

Ἐλυσαν τὰς ἀνω ἀσκήσεις

Αἰκατερίνη Ν. Μαύτα 2. 3. Ἀνδρομά-
χη Δ. Ντέμου 1. 2. 3. 6. Ἀγγελική Κεκέ
1. 2. 3. 4. 5. Τσίκ-τσάκ 1. 2. 4. 6. Πανα-
γῆς Ἱερ. Περ. Μονοκρούσος 2. 3. 6. Χ.
Ι. Μοσχοβίνος 2. 3. Κονδυλία Ι. Μοσχο-
βίνου 2. Νικολ. Θ. Γρυπάρης 1. 2. 3. 5.

6. Ἰωάν. Δ. Εὐθυμίου 2. 3. Παρρίνος Γ.
Δανδίνος 1. 2. 5. Διονύσιος Π. Γεωργιάδης
1. 2. 3. 4. 5. 6. Πατρίς 1. 4. 5. Ζωῖτσα
Λαλεχού 1. 2. 3. Στυλ. Γεωργιάδης. 1. 2.
Δ. Α. Καλλιγέρος 3. Ν. Σπυρόπουλος 1. 3.

Β' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Ζητεῖται ἡ λύσις τῶν κάτωθι Πνευματικῶν
Ἀσκήσεων :

- 1) Ἀναγραμματισμός
Μουσικὸν τι ὄργανον
ἀναγραμματίζω
καὶ πρόθεσιν δισύλλαβον
ἀμέσως σχηματίζω.
- 2) Αἵνωμα
Τέρας εἶμαι μυθικὸν
ἀλλὰ καὶ νησί μικρόν.

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 7 Ἰου-
νίου ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν διεύθυνσιν: ἸΩΑΝ-
ΝΗΝ Π. ΖΩΓΡΑΦΟΝ, ὁδὸς Χαρίλαου Τρι-
κούπη 116 Ἀθήνας.

Εἰς τὸν λύτην ἀμφοτέρων τῶν ἀσκήσεων τού-
των θὰ δοθῇ ὡς βραβεῖον ἓν βιβλίον εἰς δὲ
τὸν λύτην τῆς μιᾶς θὰ δοθῇ ἕτερον βιβλίον μι-
κροτέρας ἀξίας. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἱ λύ-
ται τῶν δύο ἀσκήσεων εἶναι περισσότεροι, θὰ
γείνη κλήρωσις καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐξαχρησμέ-
νος θὰ λάβῃ τὸ πρῶτον βραβεῖον, ὁ δὲ δευτε-
ρος τὸ δεύτερον.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διαγωνισμοῦ θὰ δημο-
σιευθοῦν εἰς τὴν «ΕΥΤΥΧΙΑΝ».

Ι. Π. Ζωγράφος

© Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Ν. Ρέγγον Ἀλκυρόν ἐλήφθη. — Σπ. Ἀνδρεΐ-
φονον Ἀθήναι ἀπιντῶμεν ἰδιαιτέρως εἰς τὴν
ἐπιστολήν σας. — Λεωνίδαν Γ. Λαδὰν Καλάμιας
θὰ ἀποστείλῃτε 35 λεπτά εἰς γραμματόσημα.
— Ἀνδρομάχην Δ. Ντέμου Σάλαν Ὁρωποῦ
βραχεῖα σας ἐλήφθη. — Βασιλέαν Εὐρυτον Λα-
μίαν διήγημά σας ἐλήφθη ἀλλὰ δὲν ἐξυτηρεῖ
τὸν σκοπὸν τοῦ φύλλου, ἀποστείλατε ἄλλο. — Π.
Καλονάριον Τρίπολιν φύλλα ἀποστείλαμεν, σὰς
εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν πρόθυμον υποστήριξιν
σας θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ ἐπόμενο. — Μενέ-
λιον Χρ. Τσιτσουραν Ἀρταν τοῖμα τοῦ δια-
γωνισμοῦ ἐλήφθη. — Σπ. Ι. Σκαμνέλλον Ἀρ-
ταν φύλλα ἐστείλαμεν. — Τσίκ-Τσάκ Πειραιᾶ
ἀποφθέγματα ἐλήφθησαν. — Πολύμητην Ὀδυ-
σέα Πειραιᾶ διήγημά σας ἐλήφθη, θὰ δημοσι-
ευθῇ μετὰ τὴν σειρὰν, Ἰωάννην Ραντόπουλον Ἰ-
θάκην σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν πρόθυμον ὑ-
ποστήριξιν σας ἀπαντῶμεν ἰδιαιτέρως διὰ τὴν
ἀντιπροσωπεῖαν. — (Εὐγενὲς Ἰδεώδες) Τσαγκα-
ράδα ἐλήφθη ἐστάλησαν. — Παναγ. Θεοδ. Σω-
τηροπούλου αἰνίγματά σας ἐλήφθησαν. — Παναγ.
Σ. Κουτσογιαννοπούλου ἐλήφθη. — Ἀνδρ. Δ.
Ντέμου καὶ δευτέρα βραχεῖα σας ἐλήφθη. —
Κωνσταντίνον Ι. Πολυζοπούλου Ἀγριά Βόλου συν-
δρομή σας ἐλήφθη. — Στυλ. Γεωργιάδης Καρ-
δαμύλην βραχεῖα σας ἐλήφθη. — Κρόνον Καρδί-
τσαν ποιήμα διαγωνισμοῦ ἐλήφθη, ἀλλὰ παρα-
καλοῦμεν ἀποστείλατε καὶ τὸ κύριον ὄνομά
σας τὸ ὅποιον θὰ κρατῶμεν. — Νικ. Θ. Γρυπάρ-
ην Ἐφοῦτολιν ἀνέκδοτα ἐλήφθησαν θὰ δη-
μοσιευθῶν μετὰ τὴν σειρὰν καὶ μένον τὰ τρία.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

— Τὴν διανομήν ἔλαχον ἐξ ὅλων τῶν
κρητῶν καταναλίσκεται ἡ Ἰταλία.
— Ἡ Ἰσπανία εἰσέγαγε τὸ μονοπῶλον τοῦ
καπνοῦ τῷ 1632 καὶ ἔκτοτε τὰ διατηρεῖ καλύ-
πτουσα ἐκ τῶν προσόδων αὐτοῦ μέγα μέρος

τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς.

— Ἐν ἀπὸ τὰ θραυότερα καὶ ἀρχαιότερα
ξενοδογεῖα τοῦ κόσμου εἶναι τὸ Ξενοδο-
γεῖον τῆς Πόλεως τῶν Παρισίων.

— Τοῦ ξενοδογεῖου τούτου ἡ οἰκοδομὴ ἀρξα-
μένη τῷ 1533 ἐτελείωσε τῷ 1623.

— Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Λουδοβίκου—Φι-
λίπου ἀνεκαινίσθη, ἀλλὰ τῷ 1871 καταστρεπτι-
κὴ πυρκαϊὰ ἀπετέφρωσεν αὐτό.

— Τῷ 1878—1879 ἀνηγέρθη ἐκ νέου ἐπὶ τῇ
βάσει τοῦ ἀρχαίου σχεδίου μετὰ πολλὰς ὁμῶς προ-
σθήκας.

— Τὸ ξενοδογεῖον τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸν διη-
μον τῶν Παρισίων.

— Τὴν 18 Μαΐου ἐχωρτάσθη ἐν Βιέννῃ ἡ ἐκα-
τονταετηρὴς τοῦ μεγάλου μουσουργοῦ Φραγκί-
σμου Ἰωσήφ Χάινδν.

— Ὁ Χάινδν ἐγεννήθη τῷ 1732 καὶ ἀπέθανεν
ἐν Βιέννῃ τῷ 1809.

— Αἱ σπουδαιότεραι τῶν συνθέσεων του εἶ-
ναι τὰ δύο ὁρατόρηια ἡ Διημιουργία καὶ
αἱ ἐποχοί.

— Εἰς τοὺς Παρισίους ἐπωλήθη τὴν παρελ-
θούσαν ἐβδομάδα ἀντὶ 23,200 φράγκων ἐν
γραμματόσημον τῆς νήσου Χαβάνης ἐκδόσεως
τοῦ 1852.

Ἀθήναι

Ζάν

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΙΔΙΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΛΟΓΚΟΥΜΙΩΝ

ΚΩΣΤ. ΠΟΥΛΟΥ & ΚΑΛΟΧΡΗΣΤΟΥ
ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΟΥ 17

Γ. Κ. ΒΟΛΑΝΑΚΗΣ ΙΑΤΡΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

ΕΙΣΙΤΗΣ ΕΝ ΜΟΝΑΧΩ ΒΕΡΟΛΙΝΩ & ΛΟΝΔΙΝΩ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΝ ΑΣΧΟΛΗΣΙΝ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 16 - ἐν Πειραιῇ

ΔΕΧΕΤΑΙ 8-10 π. μ. καὶ 3-4 μ. μ.

Γ. Ν. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Νοτάρ 7 - ΙΑΤΡΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ - Νοτάρ 7
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Σ. Κ. ΣΤΡΑΤΗΓΗΣ ΜΑΙΕΥΤΗΡ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Δέχεται καθ' ἐκάστην 8—10 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ.

ΟΔΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 73 - ἐν Πειραιῇ

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΕΙΟΝ ΚΩΣΤ. ΣΑΜΨΩΝ

ΠΙΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 1 Ἀθήναι

ΟΛΑΙ ΤΑ ΚΑΠΕΛΛΑ ΣΑΣ ΣΤΗΝ ΑΑ

ΕΥΑΝΘΙΑ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΙΔΙΚΡΙΝΗΣ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 9 - ἐν Πειραιῇ

ΕΜΠΟΡΟΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Ν. Χ. ΠΑΠΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΜΑΚΡΑΣ ΣΤΟΑΣ 44 - ἐν Πειραιῇ

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ἐν Πειραιῇ καὶ ἐν Ἀ-

θήναις διανομὴς τῆς «Εὐτυχίας» μετὰ
τοῦ παραρτήματός της ἡτοι κεντημάτων,
ρεωτερισμοῦ γυναικείων φορεμάτων καὶ
μουσικῆς (νότες) με ἀποσοστὰ κατὰ φύλλον.

Οἱ βουλόμενοι ἂς προσέλθωσιν εἰς τὰ
γραφεῖά μας.

(Ἐκ τῆς διεύθυνσεως)

Ἀπὸ 1ης Ἰουνίου ἀρχοῦνται οἱ πρω-
τοφανεῖς διαγωνισμοὶ τῶν Πνευματι-
κῶν ἀσκήσεων τῆς «ΕΥΤΥΧΙΑΣ».

Ὅλοι καὶ ὅλαι ἐτοιμασθῆτε διὰ τὰ
βραβεῖα ἀπὸ 1ης Ἰουνίου.

[Ἐκ τῆς Διευθύνσεως]

ΦΥΛΛΟΝ ΕΡΓΟΧΕΙΡΩΝ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ - ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ - & ΜΟΥΣΙΚΗΣ (ΝΟΤΕΣ)
ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Συνδρομή Ἀθηναίων Πειραιῶς Δρ. 5. Ἐσωτερικοῦ Δρ. 7 καὶ Ἐξωτερικοῦ

Φραγ. Χρυσὰ 10

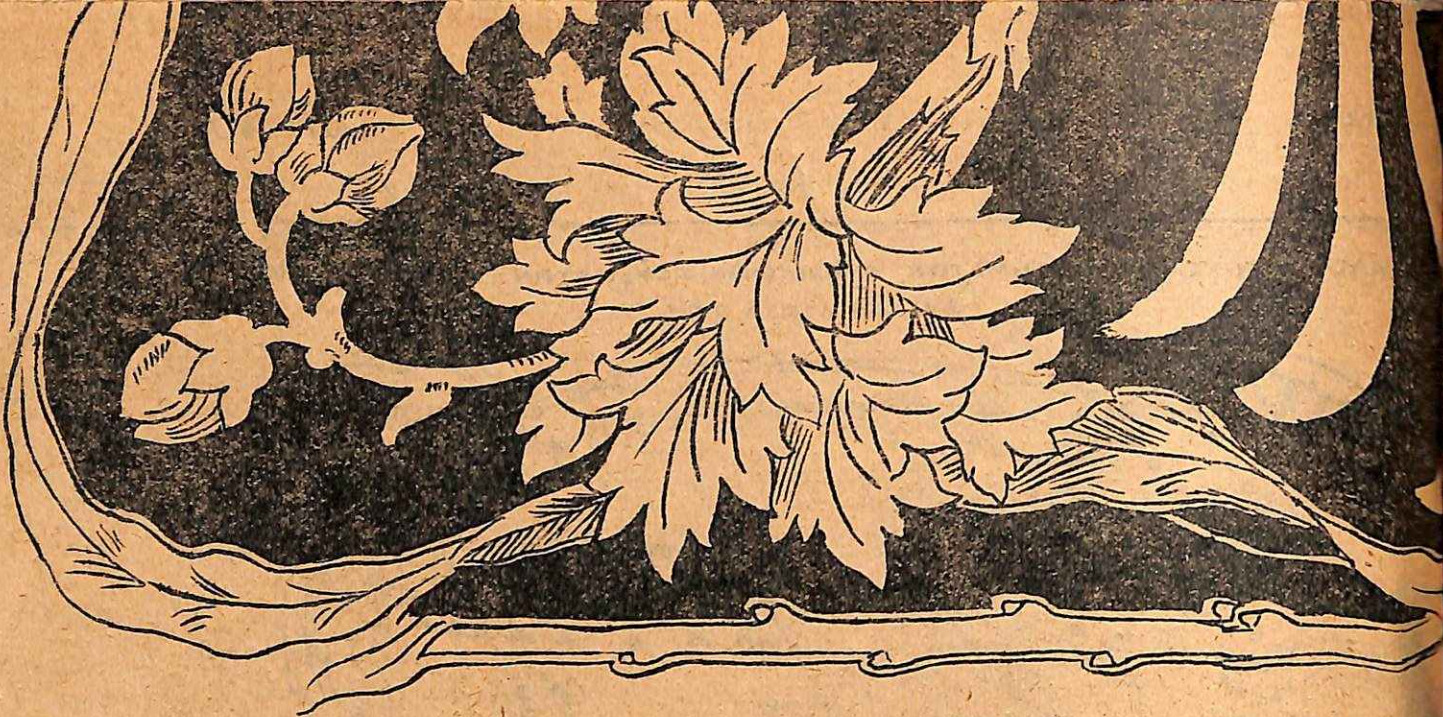
Ἐκδόσεις

Ν. Χρυσολούρης καὶ Σα
κεντῶνται καὶ ἐκδοται

Εκ τοῦ γραφείου
Κολοκοτρώνη 72 - Ἐν Πειραιεὶ

ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

Μουσική
ΘΕΟΔ. ΑΣΠΡΕΑ
Ἐν Παιδίᾳ

Andante con moto

The musical score is written on two staves, treble and bass clef. It begins with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The tempo is marked 'Andante con moto'. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings like 'f' (forte), 'p' (piano), and 'p subito' (piano subito). The music is written in a style characteristic of early 20th-century Greek musical notation. The score concludes with a 'Fin' marking and a 'pp' (pianissimo) dynamic.

